

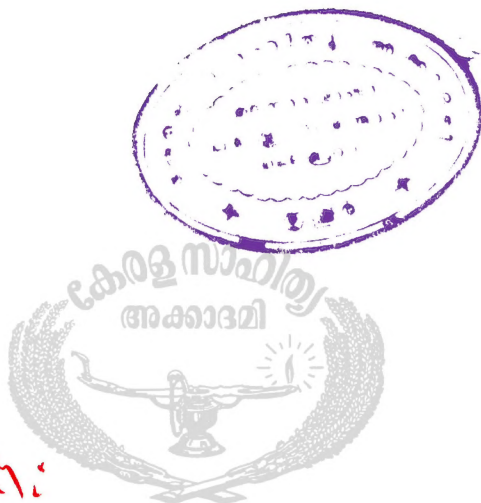

പദ്യപാഠാവലി

എഴുതുകാരനും

(ഗവണ്മെൻറ് ബുക്ക് കമ്മറിക്കാർ പാഠ്യപുസ്തകമാക്കി
വച്ചിട്ടുള്ളത്)

ML
2/432
23/3/2023
ശേഷം...

ചദ്യപാഠാവലി

[എലിമെന്ററിയം സെക്കണ്ടറിയം പാഠശാലകളിലെ

ഉപയോഗത്തിനുള്ളത്]

പ്രസാധകൻ

കേരള വർഗ്ഗം

സി. എസ്. ഐ; ആണറേരി എഫ്. എം. യു;

എം. ആർ. ഐ. എസ്., എഫ്. ആർ. എച്ച് എസ്. എം. ഇ. എച്ച്. എ

എഫ്. എൻ. വി. ഐ; എം. ആർ. എസ്. ഐ

വലിയകോയിത്തമ്പലം

എഴുതിയതും

(ഗവണ്മെൻറു ബുക്ക് കമ്മറിക്കാർ പാഠ്യപുസ്തകമാക്കി

വെച്ചിട്ടുള്ളത്)

പ്രകടനാധികൃതൻ: —കുളുക്കുന്നത്തു രാമൻമേനോൻ

ബി. വി. ബുക്ക് ഡിപ്പോ

തിരുവനന്തപുരം

(പകർപ്പവകാശം)

പ്രകടനാധികൃതന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം വ്യാജത്തിലാകുന്നു.

വില രൂ. - അഞ്ചു

തിരുവനന്തപുരം
ബി. വി. ബുക്കഡിപ്പോ പ്രവർത്തനമാർക്കുവേണ്ടി
“കമലാലയം” പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ചത്.
സംപതിപ്പ് കൃഷ്ണ മരയ
മറന്ന

മുഖവുര

മലയാളത്തിലെ ഉത്തമപദ്യകാവ്യങ്ങളിൽ നിന്നു എടുത്തു സങ്കലനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ സൂക്തശങ്കലങ്ങൾ ഉദ്ദേശ്യത്തിലും വിഷയസംബന്ധത്തിലും, എന്നാൽ പ്രസാധിതപൂർവ്വമായ പദ്യപാരമ്പര്യത്തിന്റെ തുടർച്ചയത്രെ. വായനക്കാർക്കു ഈ സങ്കലനം അതിന്റെ മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെ വായിച്ചു രസിക്കുന്നതിലേക്കു ഒരു പ്രോത്സാഹനമായിത്തീരുമെന്നു ഏന്റെ വിശ്വാസം. ഇതിലെ പാഠങ്ങൾ പദ്യപാരമ്പര്യം വായിക്കുന്ന ബാലന്മാരേക്കാൾ ഉയർന്നതരത്തിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടവയാകുന്നു; ഈ സങ്കലനം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു മാത്രമല്ല മറ്റു പുസ്തകവായനക്കാർക്കും ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും.

ഈ പലവിധത്തിലുള്ള കാവ്യഭാഗങ്ങളെ സങ്കലനം ചെയ്യുന്നതിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അഭ്യർത്ഥം, ഗ്രാമസംപാദനം, സൗകര്യം ഇവയെ പ്രത്യേകം നിരൂപണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാഭിപ്രായത്തിന്റെ ഓരോ ഘട്ടങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന കാവ്യങ്ങളിൽ നിന്നു എടുത്തിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങളുടെ കവിതാസാരവും അവയുടെ പലമാതിരി മെച്ചമുള്ളതിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതല്ല. ഈ സങ്കലനം പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പാരായണപാഠങ്ങൾക്കും സാഹിത്യഭ്യാസത്തിനും ഉപയുക്തമായിരിക്കുന്നതിനാൽ തിരുവിതാംകൂറിലേയും കൊച്ചിയിലേയും മദ്രാസിലേയും പാഠപുസ്തകക്കമ്മറ്റിക്കാർ ഉയർന്നതരം മലയാളപള്ളിക്കൂടങ്ങൾക്കും താണതരം

ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കുടങ്ങൾക്കും ഈ പുസ്തകാവലി ഉപയോഗിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

തങ്ങളുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു ആവശ്യമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ എടുത്തുകൊള്ളുന്നതിന്നു പൂർണ്ണമനസ്സാലെ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള കവികളോടും പ്രകടനാധികൃതന്മാരോടും ഞാൻ കൃതജ്ഞനായിരിക്കുന്നു. എന്റെ അപേക്ഷാനുസാരം ഈ ജോലിയിൽ എന്നെ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്വാന്മാരോടും ഞാൻ കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവരിൽ രാജകീയ ക്ഷേത്രത്തിൽ കരണാർ മലയാളം പണ്ഡിതരായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ ഫൈക്കോർട്ടവക്കീലായിരിക്കുന്ന മിസ്റ്റർ പി. കെ. നാരായണപിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ., തിരുവനന്തപുരം ഗവൺമെന്റ് കോളേജ് ഫൈനാൻസ് ഓഫീസറായിരുന്ന മിസ്റ്റർ കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ. എന്ന ഈ രണ്ടു പണ്ഡിതന്മാർ ഈ ജോലിയുടെ ഭാരം മുഴുവൻ വഹിച്ചിട്ടുള്ളവരാകയാൽ ഇവരോടു എനിക്കുള്ള അധർമ്മങ്ങളെല്ലാം പരിമേദ്യം തന്നെ. പൂർവ്വകഥാപ്രസംഗം അറിയുന്നതിനായി ഓരോ ഭാഗത്തിനും സരസവും സംക്ഷിപ്തവുമായ മുഖവുര എഴുതിച്ചേർക്കുന്ന ഭാരം വഹിച്ചതും മിസ്റ്റർ കൃഷ്ണപിള്ള ആകുന്നു.

ഈ സങ്കല്പത്തിന്നു വേണ്ടിത്തോളം വ്യാപകത വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാൻ ഞാൻ തയ്യാരില്ല. ഈ ന്യൂനത അടുത്ത പതിപ്പിൽ പരിഹരിക്കാമെന്നാണ് എന്റെ പ്രത്യാശ.

17-1-12

തിരുവനന്തപുരം.

}

കേരളവർമ്മ.

സംഗതിവിവരം

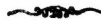
1. പാത്ഥസാരഥി എഴുത്തച്ഛൻ
(മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ട്-കർണ്ണപഥം)
2. കാട്ടുതീയ് (കൃഷ്ണഗാഥ) ചെറുശ്ശേരിനമ്പൂരി
3. പ്രത്യുപകാരം ഉണ്ണായിവായ്പർ
(നളചരിതം ആട്ടക്കഥ-ഒന്നാംഭാവം)
4. വർഷകാലം എഴുത്തച്ഛൻ
(ഭാഗവതം കിളിപ്പാട്ട്-ഭഗവദ്ഗീത)
5. നളചരിതം മഴമംഗലാനമ്പൂരി
(ഭാഷാഭൈരവചമ്പു)
6. വിദ്യാഭാഷാ എഴുത്തച്ഛൻ
(മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ട്-ഉദ്യോഗപഥം)
7. സീതാപഥരണം (കണ്ണശ്ശരാജാജ്ഞം) കണ്ണശ്ശപ്പണിക്കർ
8. സുനീതിയുടെസെതുമീലം (ഔവചരിത ആട്ടക്കഥ)
കേരളവർമ്മവലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ
സി. എസ്. ചെ. എഫ് എം. യു.
9. ഗീതാപഥരണം എഴുത്തച്ഛൻ
(മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ട്-ഭീഷ്മപഥം)
10. ഒരു ബുദ്ധതാപസൻ കഞ്ചൻനമ്പ്യാർ
(പ്രിയപഥരണം തുളക്കഥ)
11. ഖണ്ഡപാഠം എഴുത്തച്ഛൻ
(മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ട്-സഭാവപഥം)
12. ഒരു വിശിഷ്ടഭക്തൻ (കൃഷ്ണഗാഥ) ചെറുശ്ശേരി

13. ഒരു കപടമോഹിനി കോട്ടയത്തു തമ്പുരാൻ
(കൃമീരവധം ആട്ടക്കഥ)
14. കൊല്ലം (മയൂരസന്ദേശം) കേരളവർമ്മവലിയങ്കോയി
തമ്പുരാൻ സി. ഏസ് ഐ, എഫ്. എം. യു.
15. ഒരു ആപന്ദിത്രം ഉണ്ണായിവാർ
(നളവരിതം ആട്ടക്കഥ രണ്ടാംഭാവം)
16. പമ്പാസരസ്സ് വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ
(പാത്മികീകാമായണം തർജ്ജിമ)
17. വിദഗ്ദ്ധാക്ഷം ഏഴുത്തപ്പൻ
(മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ടു ഉദ്യോഗപർവ്വം)
18. ഒരു കരുതൽ (സഭാപ്രവേശം തുളു കഥ) കുഞ്ചൻ
നമ്പ്യാർ
19. സ്വർഗ്ഗാരോഹണം (ഒന്നാംഭാഗം) ഏഴുത്തപ്പൻ
(രണ്ടാംഭാഗം ഇരുപത്തിനാലുവൃത്തം)
20. സ്വർഗ്ഗാരോഹണം (രണ്ടാംഭാഗം) ടി
(രണ്ടാംഭാഗം ഇരുപത്തിനാലുവൃത്തം)
21. ഒരു സ്വപ്നം (ഭാഷാകുമാരസംഭവം)
ഐ. ആർ. രാജരാജവർമ്മകോയിത്തമ്പുരാൻ ഏ. ഐ.
എം. ആർ. ഏ. എസ്.
22. കൈകേയിഭവസനം കുണ്ണശ്ശെപ്പണിപ്പൻ
(കുണ്ണശ്ശരാമായണം)
23. ഒരു സ്വപ്നഭാഷണം ഉണ്ണായിവാർ
(നളവരിതം ആട്ടക്കഥ)
24. ചിങ്ങമാസം കേടക്കല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ
(മലയാളകൊല്ലപർണ്ണം)

- 25 ഗാന്ധാരിവിലാപം എഴുത്തച്ഛൻ
(മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ട്-സ്രീപദ്ം)
- 26 പരശുരാമൻ കണ്ടു നാരായണമേനോൻ ബി. ഏ.
(ഭാഷാരാജവംശം തർജ്ജിമ)
- 27 വിഭരവാക്യം എഴുത്തച്ഛൻ
(മധാഭാരതം കിളിപ്പാട്ട്-ഉദ്യോഗവർദ്ധം)
- 28 മയനീപരിത്യാഗം മഴമംഗലംനമ്പൂരി
(ഭാഷാനൈഷധചമ്പു)
- 29 ഹേമന്തവർണ്ണനം-വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ
(വാൽമീകിരാമായണതർജ്ജിമ-ആരണ്യകാണ്ഡം)
- 30 മയനീയുടെ ആശങ്ക- ഉണ്ണായിവാഴ്വർ
(നളചരിതം ആട്ടക്കഥ നാലാംഭിവസം)
- 31 കാർത്ത്യായനി (കൃഷ്ണഗാഥ) ചെറുശ്ശേരി
- 32 ഒരു വീണപൂവ് ഒന്നാംഭാഗം എൻ. മ. നോശാൻ
- 33 ഒരു വീണപൂവ്-രണ്ടാംഭാഗം ടി
- 34 തത്ത്വപാലശേഖരം എഴുത്തച്ഛൻ
(അദ്വൈതരാമായണ കിളിപ്പാട്ട്-അയോദ്ധ്യാകാണ്ഡം)
- 35 കളിവനം കബൻനമ്പ്യാർ
(കല്യാണസൗഗന്ധികം തൃതീയകഥ)
- 36 രാമോപാഖ്യാനം വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ
(വാൽമീകിരാമായണ തർജ്ജിമ)
- 37 ഒരു സൽക്കവിയുടെ ചങ്ങമഗതി-ചെറുശ്ശേരി നമ്പൂരി
(കൃഷ്ണഗാഥ)
- 38 കാരണ്യം കേ. സി. കേശവപിള്ള
(ശ്ലോകപീഠങ്ങളുടെ ഒരുനാടകത്തിൽനിന്നും തർജ്ജിമ)

- 39 കണ്ഡാശ്രമം എഴുത്തച്ഛൻ
(മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ട്-സംഭവചർച്ച)
- 40 ഇൻഡ്യാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗ്യപത്രം
(ആംഗ്ലോ സാമ്രാജ്യം തർജിമ) കെ. സി. കേശവപിള്ള
- 41 മലയവിലാസം-ഒന്നാംഭാഗം
എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ കോൽത്തമ്പുരാൻ
എം.എ, എം. ആർ. ഏ. എസ്.
- 42 മലയവിലാസം-രണ്ടാംഭാഗം
- 43 രണ്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ മയ്യൂരം ഉണ്ണായിവായ്പർ
(നളചരിതം ആട്ടിക്കഥ-നാടോടിവസം)
- 44 ശ്രീരാമസന്ദർശനം എഴുത്തച്ഛൻ
(അല്പാത്മരാമായണം കിളിപ്പാട്ട്-അയ്യോപാകാണ്ഡം)
- 45 കാമിനിമൃലംകലഹശാന്തി (കോമപ്പൻ-ഒന്നാംഭാഗം)
കുണ്ടർ നാരായണമേനോൻ ബി. എ.
- 46 കാമിനിമൃലംകലഹശാന്തി (രണ്ടാംഭാഗം) ടി
- 47 ഒരു ധർമ്മസങ്കടം ൧ ഉത്തരമാമായണാ
- 48 ഒരു ധർമ്മസങ്കടം ൨ ടി
- 49 ഒരു ധർമ്മസങ്കടം ൩ ടി
- 50 കമ്മം (മഹാഭാരതം തർജിമ) കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞി
ക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ
- 51 വഞ്ചിനാട് (ഉമകേശഭം) ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വ
രയ്യർ എം. ഏ, ബി.എൽ, എം. ആർ. ഏ.എസ്.
- 52 യക്ഷപ്രശ്നം. എഴുത്തച്ഛൻ
(ശ്രീമഹാഭാരതം ആരണ്യകം)

വർഷകാലം

അവ്യക്തമായിരിക്കും പരബ്രഹ്മണി
സുവ്യക്തമാം ത്രിഗുണങ്ങളുതുപോലെ.
സൂര്യേന്ദുതാരകാശോഭകരമന്ദിച്ചു.
കൂരമാംവായുവും വീരീതു മേൽക്കുമേൽ.
പ്രാണഭയം വരമാറങ്ങിടികളും,
കാണായിലോരമായുള്ള വർഷങ്ങളും.
കാരിന്ദ്രമായിക്കിടന്നൊരുമേദിനീ
കാരിന്ദ്രമേന്ദ്രപെട്ടിന്റാച്ഛമഞ്ജരിതൂ.
സന്ധ്യസംപൂർണ്ണമായ് വന്നധരിത്രിയും,
മന്ദ്രങ്ങളരംഭകതിവർദ്ധിച്ചുപുളച്ചിതു.
മൈനംകലനംകിടന്നമണ്ഡൂകങ്ങളു-
ളാനന്ദമോടുചോഷങ്ങളരംഭിക്കിനാർ,
അന്തരംകൈനകമുണ്ടരംകഴിച്ചതി-
സ്ഥാന്തമുദാവാന്തലോഷിപ്പതുപോലെ.
ശുഭരോതങ്ങളുശുഭരോതങ്ങളു —
മെത്രയുംശാന്തികലനംകൊണ്ടങ്ങനെ
മുച്ചനടികൾസംഗംകൊണ്ടുമേയും
വിഖ്യാതമുജപലിച്ഛമികരംപൊങ്ങിയും,
ചിത്തേപരിപാകമിപ്പാതയോഗിക്ക
ചിത്തത്തിൽഭോഗങ്ങൾവർദ്ധിച്ചതുപോലെ.
ഗർവ്വിച്ചമേഘങ്ങൾവർഷിച്ചുകൊണ്ടു
പവ്തവൃന്ദങ്ങളേതുമിളകില
നിത്യമുക്തമാംമൃത്യുവെണ്മുള്ളൊരു
ചിത്തമുമുള്ളിലില്ലാത്തതുപോലെ.
മാർഗ്ഗങ്ങൾസഞ്ചാരലോപാത്ത്രന്നംകൊണ്ടു
മാർഗ്ഗമറിവതിന്നുണ്ടായിസംശയം,

വിദ്യാനിരതശീലയാക്കനാരത--
 മദ്യോസമിദ്യായ്കിൽ വന്നുപോംസംശയം
 പാഷണ്ഡികൾകലെയുവേദങ്ങുവാദിച്ചു
 ദുഷണപൈയ്ക്കുതള്ളിടുന്നതുപോലെ,
 കൂടിനടികളുഴിസേതുവണ്ണിച്ചു
 തോടുംപുഴകളുമൊന്നായൊലിക്കുന്നു
 ജാഗ്രതം കിളിപ്പാട്ട്

എഴുത്തച്ഛൻ

൫

നളപ്രവാസം

[മൃതിൽ പരജിതനായ നളനെ പുഷ്പകൻ നാടുകടത്തിയതിന്റെ
 ശേഷമുണ്ടായവൃത്താന്തം]

- 1 പൃഥ്വീചക്രൈകനാഥേനിഷധനരപതയ
 നിഗ്നതേപുതുചൊല്ലി
 തൃക്തപാനാടുന്നിതേതങ്ങളു മധികധനയെ--
 ഘങ്ങളു മനരമെല്ലാം
 ശ്രുതപാതൻകാത്തവൃത്തം പരവശമൃദയം
 മന്ദിരാനന്ദമന്ദം
 മുശോസാപിപ്രതസ്തമശിവശിവമയം
 നീവിഷാഭംവഹന്തി.
- 2 ആളിമാതമഥചേടിമാതമ-
 ന്നാളിലാകലതയാതദന്തികേ
 നീളേനിന്നരുരുറ്റിഷാഭിനീ
 പ്രീളപുണ്ടവരോഭേവമാഹസാ.

- 3 ലോരേയ്ക്കെവോപരോധാംബുധിയിൽ മുഴുകി മാറും—
കീട്ടുമെന്നോടുകൂടെ—
പ്രോമേണോ നിങ്ങളാരും, പ്രജതസവികളേ!
കർമ്മമേതാദൃശമേ;
സൈപരംകാന്തനമേന്നുളഞ്ഞാടുസുഖമേ
വാണൊന്നിങ്ങൊരാ-
ന്താരേപോകെത്തവന്നുശിഷ്ടലിഖിതമെ-
ന്നിന്നിയെന്നും നജാനേ.
- 4 ആധാരംകൊണ്ടു മായോധനനിപുണതകൊ-
ണ്ടുപ്രതാപപ്രഭാവം—
പ്രാച്യംകൊണ്ടു മുളുങ്ഗംഗണഗരിയാ
ഹന്തുകാന്തോ നളോമേ
ശ്ലോകേതാദൃശാൻ പൂജതിവിവശതയാ
മുതലോരാം പിശാചാ-
വേശാലീവണ്ണമായ വന്നതിന്നു നാലികളേ
മേതുങ്ങാനോ നജാനേ.
- 5 നിങ്ങളോടൊന്നവതിന്നു കർമ്മമുണ്ടെന്നു
മേലിലൊരുന്നളെനി-
ക്കെങ്കിലോവരവ, നേഷ്ണാതു മിഹബഭ്രു
മീതിവൃദിസഭ്രമീ
ഇങ്ങനേവരമെനിക്കിതെന്നു മടവീഷു
ചംക്രമണഖേദമി-
ന്നിങ്ങനേവരമിതെന്നു മിദൃശകളെക്കിനേ
വൃദികരോമിത്താൻ.

- 6 കാന്താരേഹന്തകാന്താംമുദുമുദുമെ
യന്തിന്തദാസഞ്ചരന്തീ—
മേന്തുവേദനകണ്ടിട്ടുപന്തകലിമോ
ഹംക്ഷണമെന്തെപ്പശാലീ
ക്ലാന്തോതീവക്ഷുധാവപ്തമുരതേന്തോ
ചാപിസംപീഡമാനഃ
ശ്രാന്തോവൈദർഭിതന്നോടയമനിഷധാ
നീശപരോപാചമുവേ
- 7 രമ്യേകേളാവയോരീദൃശസരണിവള-
ത്തിട്ടുവാൻമുലമായോ—
രന്മാരോല്ലാസമുണ്ടാത്തതിന്ന നിരൂപമേ
മേതു കണ്ടീലസെന്താൻ
ഇമ്മേഗാത്രം വിയർന്നിതുവിവർത്തമാ—
റീലനിന്നോണേശ്വരീ—
ടുവോൾ ന്നറെടുക്കെട്ടുപ്പാരികനൽമയി
തുരുന്നപോലെ വരുന്ന.
- 8 എന്താൽനീകാട്ടിലമ്മാരുണനേനോ
ടീടുമെന്നോടുകൂടെ—
പിന്നാലെപാടിമന്ദിരതിരുവുരുവുവിയ-
പ്പിക്കാലാധനനീലെ
ഇനീയും ഞാനമാത്താദമമുടനണവാനേ—
കടാപുണ്യമുണ്ടായ്—
വന്നീടുന്നാകിലന്നാംപുനരിതതുവരെ
കുവേദിയാതെ മനോജ്ഞെ.

9 വേണ്ടോ, വേണ്ടോ വിഷാദവൃന്തമിതുവിഭ-
 ഭേഷ്വനീഹന്തപോഭക്-
 വേദം നിൻതാതനം നിൻജനനിയുമിവർകാ-
 ണംഞതു ഖിന്നത വ്യഥേതേ,
 വീണ്ടും മന്മാനസേ പോന്നപചിതപരമോ-
 ന്മാദാവായ്പൊട്ടുകക്കം
 പൂണ്ടിടുന്നാൽ വരുന്നണ്ടായി! തവസവിയേ
 പൂർണ്ണചന്ദ്രാനന്ദേ ഞാൻ.

10 ഏന്നിവണ്മുടനാത്തകാത്തനനനീ-
 യനിന്നപറയുംവിയെഴ
 കണ്ണനീർ തിട്ടതിടെന്നുവാത്തുതിരുമെവി-
 യത്തുമുദഭാഷണി
 പുണ്യവാണൊടുവിഷാദിനീനിഷധരാജ
 നോടുനളനോടുസേയ-
 ജന്യതാലിനിതഭാകനിഞ്ഞു നിജഗാഭ
 ഭീമഗുപനന്ദനം.

11 പുണ്യബധ്യേ ഹന്ത! മരമെന്തിന്നുനവേഖ! ഏ-
 ത്രാക്കുവാനായ് മുതിന്നീ
 ടുന്തുപോകേണമെങ്കിൽ പുനരിരുവരുമായ്
 പോകനാംതാതഗേഹേ,
 ഏന്നാലത്താതനംമേജനനിയുമിവർകാ-
 ണാദിലാളികുമല്ലോ
 ഖിന്നാത്മാനംഭവന്തമതികലുഷതതേ
 മാറുവാനായതേഞാൻ.

ഭണ്ഡാരം മന്ദിരം മന്ദിരം ജിജ്ഞാസിയനും
 പോയതെല്ലാം വരാഞ്ഞി-
 ട്ടുണ്ടാകേണ്ടാവിഷാദം, തവമതിതെളിവാ-
 നേകമിഷ്ടം ഉള്ളി,
 ചണ്ഡാരമാനിൻ പ്രതാപം ദളിപ്പനകരൻ
 പോന്നു ചിട്ടിപ്പിപ്പനം-
 ഉണ്ടാമോ പുഷ്പകരാവിഷ്കൃതദളിതതമോ
 ഭണ്ഡലീനാം പ്രഭാവം?

നളൻ:

13 പൊരുകുന്നിലേതു ഏതെങ്കിലും സമ്മോഹമധുനാ
 തായ്ക്കുന്ന ചിത്തേവ്യസനമയകൂടുന്നതിനേ-
 മറക്കുന്നതെല്ലാം, വിചിന്തനമനാകാഷ്ഠിപ്പോ-
 ന്നതായ്ക്കുന്നതുമേ! കിമിഹമനയവൈ? കിന്നകരവൈ?

മയന്തി:

14 പോകേണ്ടാപുണ്യം കേ! തപസിതമിഹനട-
 കുന്നനിന്നോടുകൂടെ-
 സ്തംഭതായാതുകാമാന്തരവര! പുനരഭ്യോ-
 കയൈകാകിനീമോ;
 ആകുമാരിദേവേശ്വരിമുഖലേ
 ഹന്ത! നാഥ! നടക്കിൽ
 പോകാമേ, ദുഷ്ടാദൃഷ്ടകഥവിവരത്തെ
 നാസമേതെന്തസമേതേ?

ഭീഷണനെന്തെന്തവന്.

മഴമംഗലം തമ്പുരാ

സീതാപഹരണം

- 1 കൊണ്ടാനകമേകാലമിതവളെക്കൊൾവാനെന്ന
 ഭഗാനനന്ദനേ
 കണ്ടാലരിയകഷായപടാവൃതകിതടശ്ശേ-
 ഭീതനായ്, വാമാംശേ
 ദണ്ഡധാരജലഭാജനമതുമേന്തിനിറം കലരും
 ക്ഷയോടുകൂടിയപ്പോൾ
 കൊണ്ടീടിനസ്താസിക്രമം വടിവായ് കസുമശര-
 തുരന്നാഴ്ചെമ്പുന്നാൻ.
- 2 ചെന്നതപോലനനായവരക്കൻചേതോഹര-
 യാകിയവൈദേഹിയെ
 നന്നിമിക്തനജാശ്രമമതിലേന്നരചതിതന-
 യന്മാരൊടുവേറായ്
 കന്നിയശ്ശോകത്തോടുമിരുന്നതുഴറെറാടുക -
 ഞ്ഞയുന്നതുകാലം
 നിന്നവളാസ്തപാദ്യാദികളാൽനിതിയിലവനെ-
 യുടൻ പൂജിച്ചാൾ.
- 3 പൂജിതനായവനവളെക്കണ്ടീവപുകണ്ണനരാഗ-
 വശേനപറഞ്ഞാൻ:
 “മേലകകാണികളെന്നോളീവീടുവേരിമലക്ക-
 ഴൽമെന്നടയാളം!
 താൻശരവീരനജീവിതമോഴ്ത്താവിതരൂപത-
 ണംതവകണ്ടാ

ലാർചപലാശയരായ് മുടിയാതവർ? ആക്കമതീ-
വകലത്തതെനിക്കൊ.

- 4 കോമളരൂപമിയെന്നുരുനീവനഗോപരയാ
യതിനെന്തൊരുമൂലം?
നീ മലർമണിനിയോ, മലമാതോ, നീരമിഴിമാർ-
മണിയാരരതിമാതോ?
ചീർമരുപുണ്യചമദിരമേതവചേരുവതെ-
ന്നമിത്തത്തൊടികിപ്പാൻ
കാമനനേർവടിവോടുജഗത്രയകാവലനാ-
മവനേതവനക്കൊൻ.

- 5 തക്കവളോബത നീരജനീചരൻതാമരയി-
ന്നവനത്തിൽവസിപ്പാൻ?
പുഷ്പരപത്രമനോഹരനേത്രേ പുർണ്ണരാക-
നിഭാനനരമ്യേ|
ഓഖമൊഴിഞ്ഞിവിടേവാറുവായോ ഓഷ്ടഗുരു-
ളമാനേനിയതവ-
മൊക്കെ നമുക്കറിയിക്കയവസ്ഥകളുത്തമശീലേ|
വേഗമൊക്കെ"ന്നാൻ.

- 6 എന്നവനോടെ ജാനകിചൊന്നാ "ളെൻപേർ
സീതാജനകസുതാ ഞാൻ
വെന്നിമികുദശരഥസുതരാമൻ വിഭതരൻ
മമ ഭർത്താവായോൻ
ചെന്നവനോടുമയോല്പയിൽ വാണേൻ ചെ-
മ്മേ പത്നീകാഞ്ചിതമോടേ-
യന്ന ചിതാവെൻ ഭർത്താവിനപുനരഭിഷേകം
ചെല്ലാൻ ചിന്തിച്ചാൻ.

ചിന്തിച്ചതുകേകേഴി ചെറുപ്പതിനായ് മുനി-
 വറ്റതു കണ്ടേ-
 'ഞെന്തിപ്പതുതരുവേൻ സത്യ'മിതെന്നചെൻ-
 മൊഴികേട്ടവളുനെ
 ഇന്ദ്രപ്രതിമനിരമനെയടവിയിലീശോണ്ടു
 വസിപ്പിക്കണം
 വനിപ്പൊഴുതേക്കേതനയോദ്ധ്യയിൽ വാൾവാ
 നേകുകയെന്നമിരന്നാൾ

8 എന്നതിനൊരൊരുസത്യവിശോധമിയററായ് വാ-
 നായേ നിജതാത-
 നന്നിരുപത്തൊമ്പൊഴയങ്ങിലരഞ്ഞുത്തിൽ
 പൂക്കാനെൻഭത്താ
 ചെന്നിതെനിക്കുവയസ്സീരൊൻപതു ചെമ്മേ
 യെന്നതുകാലം പോന്നേൻ
 നന്ദിമികുത്ത സുമിത്രാപുത്രൻ ഞങ്ങളൊക്കൊ-
 ക്കപ്പോന്നിതു മുറുരം.

9 മുറുരതെയിയിലുക്കു മണനോടുമുതിന്നെൻ
 ഭത്താവിപ്പോൾ വന്നാ-
 ലുറിവിടങ്ങു ന്നൊരം കൊണ്ടൊലൊഴിയപ്പോ-
 കൊല്ലാവിചേന്ദ്രാ
 കുറവുമില്ലതിന്നെന്നൊലൊന്നൊടുകൂറുകതവ
 ഗോത്രാദികളെല്ലാം
 നററവന്നേ"യെന്നവളു ചൊയുന്നടുക്കുമെഴ
 ചൊന്നാൻ ഭക്തമുഖനും:

10 ഭക്തമുഖനവിലഭയങ്കരനായേ ദേവേന്ദ്രാദി-
 കളാൽ വന്ദിതനായ്

പശുപതിനിലയമെടുത്തനിശാചരപതിയാകിയ
രാവണവീരൻഞാൻ;
വശഗതനായേനിന്ന നിനക്കു മനോജ്ഞെ!
നീമമജായ്യാവായേ
കൃശതരമല്ലേ! ലങ്കയിൽ മേവുക, കേവലമമ
രാവതിസമമവിടം.

11 അവിടെനിന്നക്കേ ചേടികളാവാനുതായിരമ-
മരാംഗനമാരു-
ബിവിടെ വനത്തിലിരിപ്പതുപറാ"യെന്നിനി-
ശാചരചാക്യം കേട്ടേ
അവനെതുകണ്ണതികോപത്തോടേതപമ
യാകിയ ജാനകിചൊന്നാൾ:
“ഭുവനമനത്തിന്നായകനെനരിപുരുഷശി-
ഖാമണിയെന്നുടേത്താ

12 ഭത്താമമനരസിംഹസ്ഥാനൻ പാരായ"നീന-
രിയോടു സമാനൻ,
മഞ്ഞോവതയ്യുനവൻകേൾ മാർജാരക-
സമനായവനേനീ,
ഗതോപമനല്ലോ നീ മുറുഃ ഗംഭീരാജ്ഞവസമ-
നവനെനാ-
ലെത്താ ഞാൻ നിന്നൊടുക്കുടിയിരിപ്പാൻ
നീ ചിന്തിച്ചതു പാപീ!

13 പാപീ! നീയെന്നെ കൈക്കൊൾകിയ പരിഭവ-
മോടേ രാക്ഷസവാശം
കോപാവേശവശേനമുടിക്കുകൊറ്റവനാ-
മെൻഭത്താരാമൻ.

നിപാരതെകൊടുവിഷമുണ്ടുനിരാകലമാന-
സാനായി വാഠുവായോ?
താപോഭയമെഴുഗ്നിയെ വസ്ത്രംതന്നുഃലേ
പെരിയാൻചിന്തിച്ചായ്.

14 ചിന്തിച്ചതുതവപണ്ഠി" യെന്നവളുരചെയ്തിതു
കേട്ടുനിശാചരനെരിതീ
ചിന്തിച്ചിതറിനമിഴികളൊരിരുപതുചെന്താമര-
മലർമാലകണക്കേ
പന്തിത്തിരമെഴുനെടുമലർ നികർമുടിപത്തും
കരമിരുപതുമിരുരുന്നിറവും
ചന്തെങ്ങൊടുപൊലിവുററിടുമാറുനിജാകൃതി
ചുണ്ടുസുരേശൻ നിന്നാൻ.

15 നിന്നനിശാചരവേഷംകണ്ടുനേടത്തുയരെയ്ക്കിരു
ജാനകിതന്നോ-
ടന്നവനാ തന്നുടൈലവീയുപരംകൂട്ടമാലി-
കളുററിയിച്ചാൻ
നന്നിമിക്തചരാചരജാതിനടുക്കുമിടന്നേ
രാവണഭീത്യാ,
ചെന്തിരുലൻശാന്തനമേവ വേഗമോടവിടെ
ത്താണുതുകാലം.

16 അതിചപലം നാടുംചിഴുകിപ്പോയടവിയിൽ വാ
ഴുമിരാമനമായേ
മതിനികരംനനകാത്രികലൻമനേഭേദം വാ-
വതുപററാഞ്ഞാൻ
ഇതുപൊഴുതേനീകൂടപ്പേരികളെന്നുപറഞ്ഞു
ശാന്തനവിൻ

- മനേശ്വരനായണയിന്നതു മൈഥിലികളു
നടുക്കുമിയന്നാർ
17 നടുക്കുമിയന്നകലിൻറവരം തന്നടനലമിലകാ
കഴലോടു കഴുത്തേ-
ലിടതു കരംകൊടുത്താക്കിമുഴംകാലിണയെ
വലത്തുകരത്തിലെടുത്തേ
കൊടുപമിയന്ന ദശാനനവളക്കൊണ്ടു
പുകത്തുകണ്ടുവിരത്തു
നടതിനനത്തേരംബരമാർഗ്ഗേനലമോടു
രാവണസാരഥിയുടനേ

കണ്ണശ്വരാചാര്യനും.

കണ്ണശ്വരപ്പണിക്കർ

വു

സുനിതിയുടെ സൗന്ദര്യം

ഉത്തമപാദനേന രാജാവിന്റെ പുത്രനായ ധ്രുവൻ ഒരു ദിവസം
അദ്ദേഹം അമ്മാൻ മടിയിൽ കേയിരിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ സ്വപ്നീ
കാലമായ സുമിത്യാൽ അധിഷ്ഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ധ്രുവൻ കരഞ്ഞുകൊ
ണ്ടു കിടന്ന അമ്മയായ സുനിതിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. ഈ സംഗതി പ
രത്തുപോൾ സുനിതി ഇപ്രകാരം പുത്രനെ ശ്ലാഘിച്ചു.

- 1 കാലുഷ്യം കളകനീ
ആയുഷ്മാനേധിനനന!
- 2 കാലയോഗപാത്രം
കേതവാപിതിവായ്.
- 3 മുജമകമ്മമുലം ലോകേ ദുഃഖസുഖങ്ങൾ
ഇജ്ജന്മത്തിലിന്നു വിലോകക; പ്രാണിജാതത്തിൽ
മജ്ജന്തി കേവിദിഹശോകെ പ്രാപിച്ചിട്ടുന

സുനീതിയുടെ സൗരശീലം

൨൧

സജ്ജനിഫലത്തെയുമേകേ.
പൂർവ്വജന്മത്തിലുൽക്കടം
പാപം ചെയ്തയാൽസങ്കടം
വന്നിതു, ഭവാനുഭവം
നീക്കായ്കിലിന്നു മുഖം
സന്തോഷലാഭം.

താതനുപ്രേമഭാരമുനോ രാജസുത! ശുണ
മാതാപിതൃ സുരചിഹിതങ്ങളെ, സ്നേഹമിച്ഛ
നേതുമേയസ്യയാമെന്നേ; തന്മുഖമവ-
നാഭരിച്ചീടുന്നില്ലനിന്നെ.
തൈലോകനാഥശബരീ
തന്നെല്ലെവ്വചാതുരീ
സർവ്വലോകമനോഹരീ
ഇതെല്ലാമതിൻമാതിരി
കരയാതിരി.

എന്തിന്നുഭേദിക്കുന്നെൻമകനെ? ചെന്നഭജിക്ക
ചെന്താർമാനീനിന്ദൻകാമകനെ, ഭക്തന്മാക്കളെ
സന്താപംവിലംനീർത്തവനേ; ലോകത്തിലിന്നു
സന്താനജാഗ്രകനവനേ;
തൽപരയുഗമസുവനം
യോഗികൾക്കുപരീവനം
നിശ്ശേഷലോകപാവനം
സംപ്രതിതവശോഭനം
അശുൽഭമാവനം.

പ്രവചരിതം അർജുന

കേരളവർദ്ധിയകേയിത്തമ്പുരാൻ

ഗീതാവരണം

[ഭാരതയുദ്ധത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ അർജുനനെ ഭഗവൽഗീത ഉപദേശിക്കുന്നതായ സന്ദർഭം]

മണശിരസിനരപതികളീരുപുറവുമതുപൊഴുതു
ചേൺറെറഴും മഹാപുരുഷവുക്രൂതിനാർ.

ചെങ്കിടപെടലറിനൊരുപടമമുഖയാലുവും
തേരാലികൾഞാങ്ങാലികൾ സിംഹനാക്കുളം

കുലിമാരസവിവശതരമതികളതിശൂരന്മാർ
കണ്ടുകൊണ്ടാടിപ്പുരസ് പരം നിൽക്കുമ്പോൾ

കുലലഭനയനനൊടുവിജയനമഃചാല്പിനാൻ:

“കാരുഷ്ഠ്യവാരിധേ! ശ്രീപത്നേ! ദൈവമേ!

കുപമതികളിലിലിയ ചെറുവിരൽ സുയായ

കശുലൻ തന്നെക്കുറിച്ചുയുദ്ധത്തിനായ്;

നിജതനയധനസദനജിവനാലുക്കളെ

നിത്യമല്ലെന്തപേക്ഷിച്ചുസന്നദ്ധരായ്

കുലിശരണമരണമിഹവന്നയോദ്ധാക്കളെ

കാണാനടുത്തു നിത്യേനമിസൃന്ദനം.”

മരുതലകളീരുപുറവുമടൻകരുതനിന്നതിൻ

മധ്യേമഹാമേഘം നിത്തിനാനചുതൻ-

സുഹൃദനജതനയഗുരുജനപിതൃപിതാമഹ-

ന്മാരെയും യുദ്ധസന്നദ്ധരാജ്യങ്ങളെ

ശ്രീഭഗവതനയനതികരുണയാടുചൊല്പിനാൻ

“തേർപിന്തിരിച്ചു വിടുത്തിനിന്തീടുക

പക്ഷങ്ങൾക്കരിഞ്ഞുവെന്തഗ്നിയിൽ പതിക്കയും,
 വൃക്ഷങ്ങൾ വെന്തുപൊട്ടിയലറിവീഴുന്നതും,
 ജീവജാലം ചാടിപ്പൊങ്ങിപ്പിടഞ്ഞു കേഴുന്നതും,
 ഒട്ടൊഴിയാതെ കേട്ടുരുഷ്ണനായ് ശതകൃതു
 പുഷ്പമേലങ്ങുളോടും നിഷ്ഠൂരനാഭത്തോടും,
 ദ്രഷ്ടികരമുകുപ്പിച്ചു, ദേവവാഹിനിയോടും,
 “നഷ്ടമാക്കവനഗ്നിതന്നെത്താൻകണ്ടുകൊൾവിൻ!
 നന്മനത്തെനാകിലും സോദരനെനാകിലും
 നിന്ദിച്ചാലൊടുക്കുവനില്ല സംശയമേതും”
 ഇത്തരംപറഞ്ഞുതൻമത്തേളൻകഴുത്തേറി
 സതപരംവജ്രമോങ്ങി ക്രൂരനാംവൃത്രാമാതി
 കെല്ലോടുപുറപ്പെട്ടു സേനാനായകനോടും
 കൽപ്പാന്തവരിഷവും തുടങ്ങിയതുനേരം
 നിഷ്ഠൂരതമിടിവെട്ടിയും ത്രിഭുവനം
 തെട്ടിയുംമരംവെന്തു പൊട്ടിയുംതെരുതെരെ,
 ദ്രഷ്ടികരമിന്നാൽകൊണ്ടുനഷ്ടമായ് ചമകയും.
 മേലാരമാരുത വേഗാലോരോരോരിക്കുളും
 വാരിധിപൂക്കുളുമിളകിമറിയുന്നു,
 അഭ്രസഞ്ചയംപരന്നഭ്രവുമറിയുന്നു.
 വിഭ്രമംപൂണ്ടുജഗദാംസികർമുരുകുന്നു.
 ശുഭ്രകീലകളേറുമുസർപ്പങ്ങളുരുക്കുന്നു.
 ശ്വഭ്രങ്ങൾതോരുമുണ്ണമുറപ്പിക്കുപിടയുന്നു.
 ഗന്ധവാഹനഗ്നിതനിക്കും ദേവേന്ദ്രനും
 ബന്ധുവായ്നിന്നു; വിഭ്രമമാരിങ്ങനെയുള്ളു.
 പെണ്യൊരുമഴകുണ്ടനേതേതുശരകൂടം
 ചെണ്യൊരുജീഷ്ണതന്റെറചൈതന്യമെന്നേചൊല്ലു!

൨൮

പദ്യപാഠാവലി - ഏഴാംഭാഗം

പ്രഥമം പൃഥ്വീതമജനോടു ചൈതന്യമരേന്ദ്രൻ
 പൃതനതോരവൃഥാഫലമായ് ചമഞ്ഞപ്പോൾ
 കൃഷ്ണസാരമിയായജിഷ്ണുഭിപ്രാസ്യങ്ങളാൽ
 ജിഷ്ണുതന്മമടക്കിടനാനതുനേരം
 ജിഷ്ണുതാനനുവദിച്ചിടനാൻ ധനുജന്തയൻ
 ജിഷ്ണുവെന്നഗ്നിഭാവാനിഹിതോരനുമുലം.

മുദാഭാരതം കിളിപ്പാട്ട്.

സംഭവപർവം

ഏഴാമങ്കം

൧൨

ഒരു വിശിഷ്ട ഭക്തൻ

കംസന്റെ നിയോഗത്താൽ ശ്രീകൃഷ്ണനെയും ബലഭദ്രനെയും മധു
 രാപുരിയിൽക്കുടിക്കൊണ്ടുവരുവാൻപോയ അക്രൂരൻ ആവാദിയൽ പ്ര
 ചവരിക്കുന്നു.]

കണ്ണനെക്കാണമിതിനല്ലയോപോകുന്നു,
 പുണ്യവാനെന്നതുനിർണ്ണയംതാൻ
 ആയർക്കോൻതന്നുടെകാന്തിയായുള്ളൊരു
 പീയൂഷവാരിതൻപൂരംതന്നെ

കോരിനിറച്ചുകൊണ്ടെന്നുടെകണ്ണിണി
 പാരംകുളിർപ്പിച്ചുനിൽപ്പനോത്താൻ!
 കാർവണ്ണൻതന്നുടെകണ്ണിണിയായൊരു
 കാർവണ്ണവനിങ്ങമെല്ലെമെല്ലെ

ദീനനായ് നിന്നൊരുതൊന്നായപൂവിൽവ-
ന്നാനന്ദമാടിക്കളിക്കുമോതാൻ!

കണ്ണൻറ തുമൊഴിയായൊരുതേൻകൊണ്ടെൻ
കണ്ണങ്ങൾ രണ്ടുനിറച്ചുചെമ്മെ
പൂമാതുപുണന്നപൂമേനികളെക-

ണ്ടാനന്ദം പൂണ്ടു നിൽപ്പുനോക്കാൻ!
പുഞ്ചിരിയായൊരുപൂനിലാവേററനി-
ന്നെഞ്ചിത്തമായുള്ളൊരാമ്പൽ ചെമ്മേ-
ഉല്ലസിച്ഛാനന്ദമായൊരുതേനുമു-

ണ്ടല്ലലെപ്പോക്കുമാറുണ്ടാവണം!
വെണ്ണപൂരണ്ടിട്ടിതിണ്ണകളുത്തുള്ളൊ-
രുണ്ണിക്കയൊന്നുമകന്നിതാവു!
കണ്ടൊരുനേഞ്ഞക്കാർമുക്കിൽവണ്ണനെ
മണ്ടിത്തന്നതൊന്നുപൂണ്ടിതാവു!

ചേവടിരണ്ടുമെടുത്തുടമെല്ലവെ
ചൊവ്വോടുമെഴുചിയിൽചേർത്തിതാവു!
ഇങ്ങനേതന്നിലേ ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു

പൊങ്ങിനകെഴുകുംപൂണ്ടുപൂണ്ടു
സായമായുള്ളൊരുകാലംവരുന്നപ്പോ-
ളായർകലംതന്നിൽചെന്തപ്പുകാൻ.

കാലികറന്നുള്ളൊരൊച്ചയുണ്ടെങ്ങുമേ
ബാലന്മാർകോലുന്ന ലീലകളും;

ഒന്നിനോടൊന്നുകലനുകളിക്കുന്ന
കുന്നുകിടാക്കളുമുണ്ടുചെമ്മേ,

കാളകൾ തങ്ങളിൽക്കുത്തിക്കുതന്നിട്ടു

ധൂളിയെഴുന്നമുണ്ടോരോലിക്കിൽ;
 ധേനുക്കളെച്ചെന്ന ചാലേക്കുറപ്പാനായ്
 ചേൺററപാൽക്കിഴചേർത്തുകയ്യിൽ
 ചാലേമുറക്കുന്നകാഞ്ചി യുമാണ്ടുള്ള
 നീലവിലോചനമാരുണെങ്ങും
 കണ്ണൻറവേൺതൻ നാലത്തെക്കേറക്കയാൽ
 കർണ്ണങ്ങരതിണ്ണപുലമ്പിച്ചപ്പോൾ
 കന്നുകളാണതെന്നമ്മമാർചാരത്തു
 ചെന്നതൂടങ്ങാതെന്നിന്നനേരം,
 അമ്മതാൻചെന്നടൻ കണ്ണൻറചാരത്തു
 നന്മെഴിയാണ്ടുടൻചൊന്നാളപ്പോൾ:
 ചെന്നകിടാങ്ങൾ കടിപ്പിന്നിനായിക്കൊ-
 ണ്ണൊന്നുമേചെല്ലുന്നതില്ലകണ്ണാ!
 ചെന്നവയൊന്നുകടിക്കുന്നതുമില്ല
 മന്ദമായ്നോക്കുന്നതിങ്ങുതന്നെ
 നിൻകഴൽകേട്ടുതൻമക്കളെയൊന്നുമേ
 നക്കുന്നതില്ലതാൻധേനുക്കളും
 രാവായിപ്പോയാലിക്കാലികുറപ്പതി-
 ന്നാവതല്ലെന്നതുംതേറൊന്നേ,
 കാലികുറന്നങ്ങരുംചോയിട്ടുവേണമിൻ
 കോലിക്കഴൽവിളിയെന്നുകേൾ
 അമ്മതാനിങ്ങിനേതൻമകൾതന്നോടു
 നന്മെഴിച്ചൊന്നതുകേട്ടുകേട്ടു
 ചെന്നതൂടങ്ങിനയാദവൻതന്നപ്പോൾ
 നന്മകുമാരകൻതന്നെക്കണ്ടാൻ

൧൩

ഒരു കപടമോഹിനി

[പാണ്ഡവന്മാർ കൃതിൽത്തോറു ദൈവതാടയയിൽ വസിക്കുമ്പോൾ ശാർദ്ദൂലൻ എന്ന ഒരു രാക്ഷസൻ അർജ്ജുനനാൽ വധിക്കപ്പെട്ടു. അവന്റെ ഭാര്യയായ സിംഹിക എന്ന രാക്ഷസി ഭർത്താവധത്തിനു പ്രതികരമായി പാഞ്ചാലിയെ അപഹരിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു, ഒരുദിവസം പാണ്ഡവന്മാർ സന്ധ്യാവന്ദനത്തിനായി അറുകടവിൽ പോയിരുന്നപ്പോൾ സിംഹിക ഒരു സുന്ദരിയേക്കും ചമഞ്ഞു പാഞ്ചാലിയുടെ അടുക്കൽ എത്തി, അപ്പോൾ ചിലതു സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് ശേഷം അടുത്തുള്ള ഒരു ദുർഗ്ഗാക്ഷേത്രത്തിൽ തൊഴാൻ പോകുമെന്നു പറഞ്ഞ് അവൾ പാഞ്ചാലിയെ വിട്ടി. ചുറകെണ്ട ഒരു കെട്ടുംകൊട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.]

സിംഹിക:

- 1 കണ്ടാലതിമോമുണ്ടായ് വരും
വിപിനമിതുകണ്ടായോ?
- 2 കൊണ്ടൽനിരതിമിരമിയെന്ന-തവ
നീണ്ടുചുരുങ്ങൊരുചമിതനു-പല
വണ്ടുകളുടനടനിഹവന്നു-മുഴു
കണ്ടിവാർകഴലി! കണ്ടുകണ്ടു-പുന-
കിണ്ടൽപൂണ്ടുബന്ധമണ്ടിടുന്നു.
- 3 കീചകമിതുകഴലുതുന്നു-വിക-
ഗീതവിശേഷമൊട കേവന്നു-മൃദി-
സുചിതമോദമൊടിഹനുന്നു-ചില
വല്ലികാനടികൾവായുസഞ്ചിതി-
പല്ലവാംഗുലിഭിരഭിനയിക്കുന്നു.

4 കരവകതരുനികളിൽനിന്നു-ചില
കസുമനികരമിതചൊഴിയുന്നു-തവ
കരുന്നികളിലവവീഴുന്നു-അതു
കവലയാക്കി! കുതുകേനനിന്നെ
ഏതിരേറുകക്കെന്നിഹതോന്നുന്നു.

ദ്രൗപതി:

5 വാമേ! സഖി! ശൂൺമമവചനം-ബത
വാമേതരനയനേചലനം-കിമു
വാമേകലയതദശോഭനം- അതി-
വാമമായുടനൊവാതിവായുരപി
വാസഭൂമിമുപായാമ്യയിനാനാം

6 മുവരതതിട്ടശമിഹശ്യില്ലീ-മമ
മുഹൂരപിവേപതിതനുവല്ലീ-നാ
മുരുകൈമടങ്ങുകയല്ലല്ലീ-സഖി!
മുഞ്ചമുഞ്ചമാംചഞ്ചലാക്കിനീ
വഞ്ചയസികിമിതികപടഞ്ചെല്ലീ?

സിംഹിക:

7 പെട്ടെന്നങ്ങുഗമിച്ചാനും പുന-
രിഷ്ടരൊടൊത്തുമെച്ചാനും- ഇനി
ഒട്ടുമ്മച്ചീടുമൊത്താനും? മമ
മൃഷ്ടമായ് വിശിതമഷ്ടിയെയ് വതിനു
കിട്ടിനിന്നെയിഹഭിഷ്ടബലേന.

8 കണ്ടാലതിഹോരമാകും
ശരീരമിതുമമകണ്ടായോ?

- 2 താനേനീയിഹവനീടിന-
തന്തുതമന്തുതമന്തുതമേ
- 3 ശുഷ്കാനന്ദേന്ദുഗതമേ
കഥയകാസിനീ, യപ്രതീമേ
- 4 യോഷമാർമകുടഭ്രഷ്ടായൊരുനിൻ
വേഷമെന്തിതതിദയനീയം?
ദൂഷിതാകിമസിനേന ചിന്തകമനി!
ഭീഷിതാസി കിമു? കഥനീയം
ബ്രഹ്മാണിവവചനവേദനാവിശദം,
പ്രോഷിതേതിതദനുരേയം
ശേഷമെന്നോടിതശേഷവുപദാനി-
ലേഷങ്ങൾവിപദിസുസഹായം
മമയന്തി:
- 5 വാജപേയബഹുവാജിമേധമഖ-
യാജി, യാചക്സുരശാഖി,
രാജത്തെലിമണി, ഭീമനെജനക
നാജിഭൂവിവിജിതപ്രതിയോഗി,
വാജീഭേദനഹൃതസപനായനിഷ-
ധേശനെന്ദ്രിയിതനുരാഗി,
ദേശയാത്രയിൽവെടിഞ്ഞുമാം നിശയി-
ലാശുപോയുരൂഹ ചിദവിവേകി.
സാത്ഥവാഹൻ:
- 6 ശോകവേഗംപൊരുത്തേകനായ്നടന്നു
ലോകനാഥൻ നളനനിരൂപയം.

വ്യാകുലംകളുകുനീ, കഥഞ്ചിദിവ
മേഘവാൻകഴലിനീജകായം.
സാത്വവാഹനമാത്ത്ബന്ധുശുചി
പേന്തുംചൊല്ലുന്നിതുതടുപായം,
വാർത്തചേദിപനെ, തീർത്തുസങ്കടങ്ങൾ
കാത്തുകൊള്ള മവനേവരെയും.

ഭമയന്തി:

7 ധൃത്തനല്ലദ്രവമാത്ത്ബന്ധുവത്രേ
മുതിരുംമൊഴിയുമൊരുപോലെ,
സാത്വവാഹപരമാത്ത്ബന്ധുപറഞ്ഞ
തോത്തുഞാനറച്ചിതരുപോലെ
സാധുപാസംവെടിഞ്ഞുസാത്ത്ത്തോടുമിഹ
സാദ്ധ്യംപോരുന്നൊന്നതിനാലെ,
തീർത്ഥകീർത്തനനാംപാത്ത്വോത്തമനെ
പാത്തുവാർവനഹമതുകാലേ.

ഇപ്രകാരം ഭമയന്തി ആ വണിക്കുറുപ്പത്തോടുകൂടി യാ
ത്ര ചെയ്ത് ചേദിരാജാവിന്റെ രാജധാനിക്കു സമീപം എ
ത്തിയപ്പോൾ സാത്വവാഹൻ പറഞ്ഞു:

8 ബാഹുവീർശിഖിലേഹിതാഹിതസ
മുഹനാംഗുപതികലഭീപൻ,
സാഹസൈകരസികൻ സുബാഹുവിൻ
ഗർഭമായതിരുബാഹുശോഭം,
ഭൂഗതംഗ്രിഭൂലോകമേതദിഹ,
വാർകുനീയിവിടെയപതാപം

പമ്പാസരസ്

൪൧

പോകാമെന്നുതോന്നുന്നതുകൊണ്ടുമാനസി
മോഹിച്ചിട്ടുചെന്നുവെള്ളാഭം.

നളചരിതം ആട്ടക്കഥ

ഉണ്ണായിവർഗ്ഗം

രണ്ടാംഭാഗം

— 0 —

൧൩

പമ്പാസരസ്.

(രാജപക്ഷം മണൽ സീതയെ അന്വേഷിച്ചു നടന്നു പമ്പാതിരത്തിൽ
എത്തിയപ്പോൾ ആ സരസ്സിന്റെ ഭാഗിയെ വർണ്ണിച്ചു അന്വേഷിച്ചു
അന്വേഷിച്ചു പറഞ്ഞു.)

സൌമിത്രേ! പമ്പശോഭിച്ചു വെളിച്ചത്തുനിന്നു
പത്തൊല്ലാലംവിരിഞ്ഞൊരുനാളായിപ്പോയി ചേർന്നതായ്
സൌമിത്രേകാണുകകാഴ്ചയ്ക്കു നല്ലവയാവനെന്നീ
സ്വഗതം ഗമ്യതാംശോഭിച്ചിട്ടു കണ്ടെന്നതിർശാഖികൾ.
മലാളെനിക്കുമേപമ്പശോഭിച്ചു നല്ലകാഴ്ചയായ്
പലപൂവുകളെ ചിന്നിക്കളർന്നിരുന്നതുമായിർ
പത്തൊളന്നിളന്നിറഞ്ഞൊരുകാഴ്ചയ്ക്കു നല്ലതായ്
സർപ്പവൃന്ദങ്ങളുമേളിച്ചു മുഗ്ദ്ധപക്ഷികൾതിങ്ങിയു,
നീലിച്ചമഞ്ഞച്ചൊരിച്ചു പല്ലിട മിന്നിടുന്നിടാ
ചെങ്കൊളങ്ങളുൾവിളിച്ചു നാനാവൃക്ഷസമുച്ചയായ്
പൂർവ്വപര്യവെട്ടുന്നതുമുഖത്തുനിന്നുവേ
അററത്തുപൂക്കലതകൾ മുറുകു ചുറ്റിപ്പടന്നു.
നോക്കിക്കാണുകസൌമിത്രേ! പൂക്കളെറിയുകകൾ

ജലദണ്ഡരജലപോലെ പുകൾതുകുന്നഭംഗികൾ.
 മൃഗങ്ങളാപാകളിൽ പലകാട്ടുമരങ്ങളും
 കാറടിപ്പേറാമികളിപ്പുവൃത്തിക്കുന്നിതുശിയിൽ
 വീണതാവീരവരുംവൃക്ഷസ്ഥപുമാകിയപുകുളാൽ
 സൗമിത്രേകാൺകകാരാങ്ങുകുളിക്കുന്നെന്നതോന്നിടം
 മരങ്ങളുടെപുലോപലകൊമ്പിട്ടുവയ്ക്കവേ
 സ്ഥാനംവിട്ടിളകിക്കാറിൻപിമ്പേമുളുന്തവണ്ടുകൾ
 കാററിതുഹവിട്ടെത്തിമരിച്ചുകയിലൊച്ചയാൽ
 മാമരങ്ങളെയാടിപ്പോൻപോലെപാട്ടുതടങ്ങിയോ
 അക്കാറേററമുലച്ചിട്ടു വൃക്ഷങ്ങളിവനീളവേ
 ശാഖാഗ്രതങ്ങളിൽച്ചേന്നു കോക്കുപ്പട്ടൊരു മട്ടിലായ്.
 ചന്ദനങ്ങളിരാണ്ടെല്ലാൻസുഖമായ് വീശിടുന്നിതാ
 നല്ലൊരുമണംപൂണ്ടാക്കിണത്തിക്കുന്നമാരുതൻ
 ഇക്കാറുലച്ചവൃക്ഷങ്ങൾ ശബ്ദിക്കുന്നെന്നതോന്നിടം
 വണ്ടിണ്ടൽകൊണ്ടെത്തു കൊണ്ടുതേൻമണക്കുവനങ്ങളിൽ
 കുന്നിൻനൽത്താഴ്വരകളിൽപുത്തനന്മാരങ്ങളാൽ
 ശ്രംഗങ്ങൾതങ്ങളിൽചേന്നശോഭിക്കുന്നണ്ടുകുന്തകൾ
 പൂക്കൾമുടിയകൊമ്പോടും കാറടിച്ചിളകിട്ടിതാ
 പാട്ടുപാടുന്നിതോവണ്ടാമുടിക്കൊപ്പുള്ള ശാഖികൾ
 ചുറ്റുംതലപ്പുപൂത്താമിക്കർണ്ണികാരങ്ങൾകാണെങ്കോ
 പൊൻകൊണ്ടുമുടിമഞ്ഞപ്പട്ടുത്ത നരൻപോലവേ.

വാല്മീകിരാമായണം തർജ്ജിമ വജ്രത്താർകാരായണമേനോൻ

എത്രയുംബന്ധുവാചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അനേകരെക്കുറിച്ചു പക്ഷക്കാരിൽ മുൻപൻ ശാശ്വതമോരോന്നു ഉവാക്കും അത്രനമ്മെ ചുതിപ്പാനല്ലാതെ മറുഭരണാശിഖിലിപ്പാ: താനല്ലെന്നു ഭാവിക്കും തരം നോക്കി പ്രയോഗിക്കും സ്ഥാനത്തുണ്ടാകുമെന്നു തന്റെ വേഷം കാട്ടുകില്ലാ മാനത്തു പറക്കുന്ന പരുത്തു പക്ഷിയെപ്പോലെ മീനത്തേക്കൊക്കിലാക്കിക്കൊണ്ടു പോയ അറിഞ്ഞീട്ടു കപ്പാനും മടിയില്ലാകാമിനിമാർക്കുള്ളപ്പാട്ടിൽ വയ്പാനും മടിയില്ലാവധിപ്പാനും മടിയില്ല നമ്മെ ചെല്ലുന്ന കൊട്ടിപ്പാൻ തരം നോക്കി നടക്കുന്ന നന്മയ്ക്കു നിരൂപിച്ചിട്ടു വലം വന്നു പോകല്ലാ വെട്ടത്തു കാണുകില്ലാ പറ്റിക്കെന്തിന്നോരു വെടി പൊട്ടിക്കുന്നതേകേൾക്കുവത്തു വീഴുന്നതേകേൾക്കു അങ്ങിനെ യുള്ളൊരു ഭേദമങ്ങിനെ നല്ലതോടുകൂടി മെങ്ങിനെ നെറിയെ തെളുത്തു നെത്തു മൂന്നി കൂട്ടും എന്നു മെക്കളെ നീങ്ങു യവന്റെ ക പടത്തിൽ പെണ്ണു ചാടി പലതാതെ പോന്നു കൊൾവിൻ വിശ്വഭാടെ സജ്ജനങ്ങളിരിക്കുന്നെങ്കിലും ലസ്യവരികൾ വൃ ളർജനങ്ങളും ഭൂമിയിൽ ദൃഷ്ടം സംഭവിച്ചിടം കാട്ടുപാത്രങ്ങളിൽ നല്ലപ്പട്ടിപ്പുറത്തെക്കാഴ്ചെപ്പുറത്തു കൂട്ടുവാൻ കൊള്ള തരണം കേട്ടു കണ്ടിടുന്നതല്ലാ കാട്ടുമൂർഖപാമ്പിനെക്കെ കണ്ടു മെല്ലത്തലോടി

എന്ന നാൾ

പാട്ടിലാക്കാനിരിക്കുന്നതോടൊത്തു നാടുകൾ ഉണ്ടോ?
 അമ്മ നാടുകൾക്കിടയിൽ നന്നായിട്ടുള്ള വൈകാരികതയില്ല
 ഇങ്ങനെയൊക്കെ നന്നായിട്ടുള്ള വൈകാരികത

പട്ടുപാഠവലി-ഏഴാംകാഗം

ചിന്ത:

കണ്ണൻ അമ്പലം

എൻ

സപ്താശോഹണം

ഒന്നാംഭാഗം

[ശ്രീരാമചന്ദ്രന്റെ അവതാരകാര്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചതിന്റെ ശേഷം ദൈവകണ്ഠയാത്രക്കായി ആരാജിച്ചപ്പോൾ]

1. ചൊന്നാനുജ്ഞയെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം സർവ്വതരംഗമായി നോക്കിയാൽ അത് നല്ലതാണ്. അതിനാൽ അത് അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ അത് അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

- ൧ ഇവമാവുതാനിതവണങ്ങുനവിശ്വജന-
സമോദമേകവതിനാലോകനേനതവ,
അമ്മാമലക്കമനിപ്പൽകംപുറാനമിത
സമോദവാന്മരികിൽ; നാരായണായനമഃ
- ൨ ഏണ്ണേവോരുപരമാനന്ദവാരിനിധി
തിണ്ണവളൻ തിരമാലാശതാവലികൾ
കണ്ണാചിരത്തിലുമുതിർപ്പിച്ചു ചാത്തരിയ
വിണ്ണോരിൽവീരനിത; നാരായണായനമഃ.
- ൩ ദിക്ഷുപ്രസന്നമതിവിദ്യാധരാവലിയു-
മക്ഷുഭേദതിഭരഗന്ധർവപാളികളും
അക്ഷീണകാന്തിതടവീടുന്നയക്ഷഗണ-
ലക്ഷംവിമാനമതിൽ; നാരായണായനമഃ.
- ൪ വേദങ്ങൾ നാലുമിതമുത്തീകരിച്ചരികി-
ലാഭൊവിളങ്ങിക്കൊരുഗായത്രിതാനമിത
ആദിത്യാപന്ദ്രാഭിജിതേജസ്രായങ്ങളിത
മോദനേവനും; ഹരിനാരായണായനമഃ.
- ൫ ഇതഥംപ്രജ്ഞനസുതൻചെന്നുണർത്തുമള
വത്യാദരണപരമാനങ്ങളുനോക്കിടിവി;
ബലാദരണഭസിവന്ദിച്ചു ചാനവരു
മുത്താനലോചനനെ; നാരായണായനമഃ
- ൬ മുപ്പാരിടത്തിന്നുമരിയ്ക്കുങ്ങൾപോക്കുവതി
നിബ്ബ്രമിതനിൽചില സീടുന്നകൽപ്പതരു
ശില്പകലൻ തിരുമുർലാവിൽവാനവരു
പുഷ്പങ്ങൾതുകി; ഹരിനാരായണായനമഃ

- 8 ചൊല്ലാവതെന്തരിയകല്യാണവാരിനിധി
കല്പോലമാലയിലുദിച്ചൊരുമാമുതി
ഏല്ലാമൊടുസരയുതന്നിൽ രുളിപ്പതിന
ചൊല്ലിത്തളിഞ്ഞു; ഹരിനാരായണായനമഃ
- 9 ഉള്ളിൽപെരുത്തതിരുവുള്ള ധരിച്ചുധിക-
വെള്ള കുപ്പിപ്രവരരുല്ലാസമാന്നരിയ
വെള്ളത്തിൽവീണമണിയാനകരേരിയെഴു-
ന്നെള്ളിത്തടങ്ങി; ഹരിനാരായണായനമഃ.
- 10 ഭന്നൊന്നിയേനഭസിപൊങ്ങുവിമാനതതി-
തന്നിൽത്തളിഞ്ഞുവിലസീടുന്നഭിവൃജന-
തൊഴുതോപഭവിപ്പുണ്ണജഗതിതയ-
മന്നേരമാശു; ഹരിനാരായണായനമഃ
- 11 നീലാഭവിഷസമനീലേജവേസപടി
നീലേസലീലമനുകൂലേ നിലീനവതി
പെരുലസ്ത്രവൃത്തിയിൽവിമിത്രഭവിച്ചു, സഖി
ലാഭൽഭവിച്ചുശിഖി; നാരായണായനമഃ
- 12 തപ്പാതെരാമചമുരപുവിലാക്കിനള-
തപ്പോളിറങ്ങിനടയിൽപോയ്ക്കുളിച്ചുളവിൽ
മുപ്പാരിതെരിലതിശല്യകലൻസുര-
ശിഖിതപമാൻ; ഹരിനാരായണായനമഃ
- 13 ഭക്ത്യാപഹോഭോരുഹമൻപോടുകൂപ്പിക്കൊരു
നകതഞ്ചരേധിപനൊടിത്ഥംപറഞ്ഞുഹരി
നകതഞ്ചരേന്ദ്ര ശ്രീഹരിത്യാവിഷ്ണുണ പ...
രിത്രാഹിരാക്ഷസരെ; നാരായണായനമഃ

- 14 ഇപ്പോൾ മുതിർന്നവർക്കുതന്നെ പാലം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുക. ഇതിൽ പാലം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുക. ഇതിൽ പാലം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുക.
- 15 ഉന്നിദ്രകാത്തിട്ടുവീടുന്നവർക്കുതന്നെ പാലം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുക. ഇതിൽ പാലം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുക. ഇതിൽ പാലം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുക.

൧൦

സ്വർഗ്ഗാരോഹണം

(രണ്ടാംഭാഗം)

- 1 ആനന്ദവാനിതിൽ വീണു. ഇതിൽ പാലം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുക. ഇതിൽ പാലം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുക. ഇതിൽ പാലം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുക.
- 2 മാതാപിതാക്കൾക്കുതന്നെ പാലം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുക. ഇതിൽ പാലം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുക. ഇതിൽ പാലം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുക.
- 3 ആനന്ദവാനിതിൽ വീണു. ഇതിൽ പാലം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുക. ഇതിൽ പാലം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുക. ഇതിൽ പാലം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുക.

വൈകുണ്ഠധാസിജനകോലാഹലഞ്ചയശൃംഗം
വൈകുണ്ഠരാഹരി; നാരായണായനമഃ

൧ തൃക്കാലിന്ദേവിനനഖപ്രാതചന്ദ്രികയു
മശ്രുതരാജസമമാകന്നഭവദിയു-
മശ്ശൈകീകസുമതോത്തോജ്ജ്വലകളു-
മുരുകാരിലാകമമ; നാരായണായനമഃ

൨ പുത്തൻമഹാപരവരയ്യും ഹിതൃമുട-
നത്തൽപ്പെട്ടത്തിവിലസീടുന്ന ജാനപമി
തത്തു നരപോലെവിലസീടുന്നതത്തുടയു-
മുരുകാരിലാകമമ; നാരായണായനമഃ

൩ പൊൽത്താർശരണി മമത്തോട്ടുസാമ്യമുട-
നത്തു നദിപ്രജപനത്തുമേൽ മേവിനൊരു
രക്താഞ്ചലോ പരി വിളങ്ങുന്ന കാഞ്ചികളു-
മുരുകാരിലാകമമ; നാരായണായനമഃ

൪ അന്നംജലത്തിൽമരവിടുന്നപോലെപുന-
രേകതുകൽപ്പമതിൽ മേവുന്നൊരിതൃജഗ-
ഭാവിർഭവിപ്പതിനു മാധാരമാമുധര-
മാവിർഭവിക്കുമതി; നാരായണായനമഃ

൫ നാഭിസരോജമതിൽ മേവുന്നതാർദ്രചന്ദ-
മാരതംഷഭാവിനി മഹാമാതികാലയുധം
സൗഭാഗ്യലക്ഷ്മി പുണരുനോരു മാറിടവു-
മാവിർഭവിക്കുമതി; നാരായണായനമഃ

൬ നാലായക്കെളിൽവിളങ്ങുന്നനിൻമഹിത
നാലായയുധങ്ങളെയുമാലോലഹാരമറി-

മാലാവിലാസനെറിശ്രീവത്സകൌസ്തുഭു-
മാലോകയാമി; ഹരിനാരായണായനമഃ

- 10 വിദ്യോതമാനമണിനൽക്കണ്ഡലദ്വതിഭി-
രുദ്യോതഗണ്ഡമമലസ്തേകമാനനവും
അഭൈതമേ! ഭക്തപാപാനിമേഹരതു
സദ്യോസ്തഭദ്രമിഹ; നാരായണായനമഃ
- 11 കന്മാഷജാലമിളകൂടുന്നകർമ്മവശ-
ജന്മാഭിനാശഗതമാനമുലോകമവി
സമ്മാനിതംതവ കൃപാ പൂണ്ണലോചനവു-
മെൻമാനസേലസതു; നാരായണായനമഃ
- 12 ഇക്കണ്ഠവിശ്വഭംഗത്തിനുപോരുമേരു
ചിതുകാതൽ ചില്ലിയിണയുകുന്തളപ്രഭയും
അക്കായുതപ്രഭയോടൊക്കും കിരീടവുമു-
ദിക്കണമെന്നസി; നാരായണായനമഃ
- 13 കന്മാഷവല്ലഭിയെനിന്മാനയാസപദി
നിർമ്മായവിശ്വമിദമുന്മാദിപോലെയതിൽ
മമ്മാമറഞ്ഞുവിലസീടും പരൻപുരുഷ-
നെന്മാനസേവസതു; നാരായണായനമഃ
- 14 ചക്രായുധേദിവപു കരംതുവിയെഴരേത-
രത്രുഷ്ണഹസ്തയുഗളേസംഗ്രഹീതവതി
മിത്രാനന്ദയം ജനിജഭ്രാതരൗചദര
ചക്രജാലായി; ഹരിനാരായണായനമഃ
- 15 വൃത്താന്തകന്നമികിൽ വന്നങ്ങ നിരക്കുമൊരു
വൃത്താന്തകാരിജയിനംകാണമപ്പൊഴുതിൽ

മു

പദ്യപാഠാവലി—ഏഴാംഭാഗം

- അഗ്രപുഷ്പം നൂർവ്വുകിട്ടിതവന്നുളള-
 ഗേന്ദ്രതപമുദയതു; നാരായണായനമഃ
- 16 വൈഭവമിതന്നെയും മടുത്തങ്ങു ചെന്നരിയ
 ഭൂഭവിനരംകിപരമാനന്ദരൂപിണിയെ
 ആഭോമൃശാൻമഗവാണെന്നപോലധിക-
 മോദനമെകതൊഴുതു; നാരായണായനമഃ
- 17 അപ്പക്കുരജനരികേവന്നപാർമമു
 വല്ലോരവഗേന്ദ്രവകേന്ദ്രേകരേറിനത-
 കല്ലഭമംസകലവിശൈലകസാക്ഷിപര-
 ശംപ്രാപധാമ; ഹരിനാരായണായനമഃ

തോമായണം ഇരുപത്തിനാലുവൃത്തം.

ഏഴുത്തമൻ

— 0 —

രമ

ഒരു സ്തവഗാനം.

[തീപാർവ്വതിയെ പരമേശ്വരൻ വിവരമാവെയ്ക്കുകൊടുത്തു
 തന്നുപേക്ഷിക്കുന്നതിനായി തന്റെഗുഹത്തിൽ വന്ന സപ്തർഷികളോടു
 ചിമവാൻ പറഞ്ഞു]

- 1 ഓത്തിടാത്തമഹിതാതിഥിരത-
 പ്രാപ്തിയാവതുന്നിനയ്ക്കുകിലിപ്പോര
 പുഷ്പംപൊന്നിയെമുതിന്നുഹരിതാൻ
 മാരിതാൻകൊടിയകാർമുകിലവന്യേ
- 2 അന്ധകാരമതിൽനിന്നുമുണർന്നാൽ
 കാരിരുമ്പുടലുകാഞ്ചനമായാൽ

ഉഴിവിട്ടുപരിവിണ്ണിലണഞ്ഞാ-
ലെന്നപോലായിവന്നേറുമുന്നേൻ

- 3 ഇന്നതൊട്ടുകിലെന്നടെദേശം
ശുഭിനരകമിടമെന്നുകഥിക്കാം;
സത്തമെടന്നെയുമസ്ഥലമല്ലൊ
പുണ്യമെന്നുപറയുന്നില്ലോകർ
- 4 ഭണ്ടതന്നെകലുഷങ്ങളകറ്റാം-
നിങ്ങളെന്നിയെന്നമുക്കുളിപ്പു,
മുന്നമേമുടിയിൽവിൻനദി, പിന്നീ-
ടിന്നുനിക്കളുടെതൃക്കഴൽതീർത്ഥം
- 5 ജംഗമത്തിനിഹകല്പനകേരളപ്പാൻ
സ്ഥാവരത്തിനുപാർപ്പണമേല്പാൻ,
ഭാഗ്യമിങ്ങനെപകുത്തുഭവാനാ-
മെൻറുമുത്തിയുണ്ടിലുമിപ്പോൾ.
- 6 ഹന്ത!നിക്കടയെന്നുഗ്രഹമേറ്റി-
ട്ടിജ്ജനത്തിനളവായൊരുഹർഷം
ദിക്കുനാലുമിടതിക്കിയിരിക്ക-
ന്നംഗകത്തിലുമൊരുങ്ങുവതില്ലേ!
- 7 ഭാസ്യരതപമിയലുന്നഭവാനാർ
മന്ദിരത്തിലിഹവന്നതുമൂലം
ഗഹപരങ്ങളിലണഞ്ഞതുകൂടാ-
താന്തരംഗുണതമസ്സമകന്ത,
- 8 കൃത്യമേകരളിലില്ലവോന്മാ -
ക്കുള്ളപക്ഷമതുസിദ്ധസമംതാൻ,

ഇങ്ങനെയുള്ളതായിവരവിപ്പോരും
സ്വപ്നമെന്നതെന്നോടൊന്നിതും.

- 9 എങ്കിലുംവെങ്കിലുംതന്നെതന്നെ
കാൽമൊന്നിലിറങ്ങിത്തന്നാൻ;
സ്വാമികളെപ്പറ്റിയതന്നെ
കിരീടംപരമം പുറത്തും
- 10 ഇങ്ങനെയും, ഗൃഹിണിയായി, മോമൻ
പെൺകിടാവിനൊരുപല്ലമെവക്കും
ചൊൽകകാൽമിതിലേതവരാലെ-
ന്നാസ്ഥയെപ്പറ്റിയുള്ളതിലില്ല.
- 11 ഇങ്ങനെയൊഴികെമിച്ചിരിപ്പാൻ
ഗൃഹത്തിലുണ്ടാകുന്നതൊന്നും
ഏറ്റവുംവെറുപ്പായി മുഴക്കിയൊരിക്കൽ
കൂടിവിട്ടുമാറിയൊരുപോലെ

അഷ്ടാക്ഷരസംഗ്രഹം. എ. ആർ. രാജരാജൻ കേരളീയനായാൻ
എം. എ., എം. ആർ. എ. എസ്.

കൈകേയിഭൂതസനം

[ശ്രീമദ്ഭാഗവതം ഭാഗം ൧൦ ശ്ലോകം ൧൦൦൦ കൈകേയിഭൂതസനം
അഥാപ്രകാശനം]

- 1 താനവിസ്മയപരനെന്നൊരു താപമൊട്ടുകൈ-
കേയിഭവനേ
ദീനതയോടു പുകഞ്ഞിതൊഴുതേനിന്നുചെയ്താ-
നന്നവളോടേ
“മാനമെഴുംമാതാവേ! താതൻമരണമേവോയി?
പുരമിതുപിതു
കാനനസമമായേ കാണുന്നിതുകടകരുളി-
ചെയ്കെന്നോടെ”ന്നേ.
- 2 എന്നതുകേട്ടവരും ചൊന്നാൾ ഭരതനൊ“ടിയുകേളി-
ലൊട്ടുവേറായേപോയ്
നന്നിമിക്വാനുലക്ഷ്യ കന്താൻ നരപതി,
തേരുകപുത്രാ”യെന്നേ
അന്നതുകേട്ടേഭരതകുമാരനുമഴിഞ്ഞൊടു പരവശനാ-
യ്“വീണവിടെ-
യൊന്നറിയാതെ കിടന്നെന്നൊട്ടേയുടനാശപാസം
പെരേറഴുതാൻ.
- 3 എറച്ചേരമണിഞ്ഞെന്നെന്നൊളയ്ക്കെ യെട്ടു-
ത്താഴ്ത്തേച്ചെയ്തൊ-
ശ്ശിരിക്കൊള്ളാതേ പോന്നായോഗുണഗണനിയയാ-
പരലോകത്തേ!

ഒവ

പദ്യപാഠാവലി-ഏഴാംഭാഗം

ഏറെപ്രീതിയൊടേശ്രീരാമനെയിവിടെ നിന്തിരു-
വടിവാഴിച്ചതു
മാറില്ലാതെ സുഖത്തോടുകാണാൻ മനവർമ്മനാ
ചിന്തിച്ചേൻഞാൻ.

4 ഞാനിനിയെന്തേ ചെയ്തതാതാ നരപതിതിലകാ-
മാവിധിയെന്ന-
യുനമൊഴിഞ്ഞിതൊഴുവേൻ ചെന്നങ്ങുത്തമനാകിയ
ശ്രീരാമനെഞാൻ
മാനസഭേദംതീർത്തിനിയെന്നെമകിരുന്നൂ ഭരിപ്പതവൻ
തിരുവടിയേ
മാനിതനായ പാതാവുമെനിക്കിനി മഹിമദികം
കൗസല്യാതനയൻ.

5 അൻപോടവൻ തിരുവടിയെ കണ്ടൊഴിയെന്നുമെനി-
ക്കഴൽപോക്കിയെന്നാ-
ലിമ്പമെനിക്കു വരുത്തുംഭ്രാന്താവെ വിടത്തോനെ
ന്നാങ്ങനേനേ;
സംഭ്രമമോടരചെയ്തുകമാർന്നതന്നോടേക്കൈ-
കേയിയുരത്താരം
നിൻപരിതാപമൊഴിപ്പാൻ പുതുനീകേൾത്തൊന്നൊ
കാഴ്ചചെയ്തേൻ.

6 ചെച്ചൊല്ലാരാമനഭിഷേകം,ചെന്നീരേഴാണ്ടവ-
നടവിയിലെ
മെത്രേതപമൊടുവാർവാണേകകുമാരിണിമദമതനെ
വാഴിക്കെന്നും

പൊയ്യേതുപറയാഗ്രപനോടുപുകണ്ണനതിനാല-
വനരുളാലെ
മയ്യേൽക്കണ്ണാർ സീതയുമനുജൻ മായേവനള-
വിരാമൻപോയേ.

7 പോയാനാത്മജനെന്നേറഴുതേ പുത്രവിയോഗംകൊ-
ണ്ടിവിടെമുത-
നായാനരിതചതാതന്നമിയിനീയരചനഭയേലേ-
ന്നെരചെയ്യേ
തോയാദികൾനരകിപ്പാർവാൾകസുഖംവരുമാരെന്ന-
തുകേട്ടവനും
തീയാലുരുക്കിയവെള്ളോടുടനീരുചെവിയിലൊഴുകിയ
പോലിടരുറാൻ.

8 ഇങ്ങൊടുമോഹിച്ചൊട്ടേവീണ്ണന്നെഴുന്നേററനുജൻ-
മായേറഴുതേ
കൊടിയൊക്കുകേയിയൊടുമെഴുതാൻ കൊന്നായേ
താതനെയനിടുഷ്ട
വടിവിരുലുംഭ്രാതാശ്രീരാമനെവനവാസത്തി-
നവിട്ടായോനീ
കൊടിയൊളൊക്കുസിനീകേകടകലമിതിലെത്ത
പിറപ്പാൻമുഖം?

9 മുലമിതെന്തഭിഷേകമൊഴിപ്പാൻമുത്തകമാര-
നിരിക്കച്ചെയ്യേ
ബാലകരുണ്ടാപണ്ടിഹവാർവരുമാളായോ-
പാവെനീയിനും

നും

പദ്യപാഠാവലി-ഏഴാംഭാഗം

കാളൻ ശീമീനിനിയെന്നെക്കരകൊണ്ടാതൊരുനാരക
മതിലിട്ടാൾ
ശീലഗുണം മികമെൻ ഭ്രാതാ പിഴചെയ്തുമെന്തേ-
നിന്നൊടുമുന്നം.

- 10 ഞംബാകേശസല്യാപരിതാപമിതാറാളിനിമ-
രണം പ്രാപിക്കും
വൻപേരുംഭാഗത്തൊടു പണ്ടവരുന്തിയുഴുവുഷ-
ഭങ്ങമെമേൽ
പോരേകേണ്ടേറപ്പുതാളവിലഗവാമപി-
മാതാസുരഭിയു-
മാൻ പാപേമാതാമൃത്തവരംപുനരേകാത്മജ-
യല്ലൊക്കെകേയീ.

- II കൈകേയീ ഭർത്താവിന്നുടേയുയിർകളവാനായു-
ണ്ടാകിയപ്പോൾ
വൈകാതെനീയമപൂരിപ്പുകിൽ മഹാസുഖമായ് വ-
രുമെങ്ങൾക്കെല്ലാം
പൊയ്കാൽനീ ചിന്തിച്ചുതൊനിഹഭൂപതി, യാത്നാർ
വേനിനിയെന്നും
മെയ്കേൾക്കാൻ മരണം പ്രാപിച്ചുവിഷാദിക്കേണ്ട
നീയിനിമേൽനാൾ.

- 12 മേലുകുംപുകാതെപോയിനിവീര്യോയാകൊരുന-
രകതിലെന്നേ
ചാലെവിലാപം ചെയ്യും ഭരതൻതന്നെയണഞ്ഞുടൽ
ടവിയെടുത്തേ

ബാലകനാ കിയശശ്രുഘ്നനമതിമാനസഞ്ചദമൊ-
 ടേറേഴുതതു
 കാലമതീവചമത്തുവരുന്നതുകാണായിതുമന്മ-
 രയുമവിടെ.

13 മന്മമ, തൊന്നേസുന്ദരിയെന്നമകിറുത്തു ചമഞ്ഞതാരു
 വാനരിയപ്പോൽ
 വന്തതുകണ്ടവർശശ്രുഘ്നനോടതുവൈകാതറിയിച്ചു-
 തുകേട്ടവനും
 ചിന്തകലങ്ങിപ്പെന്നുപിടിച്ചാൻചെമ്മേയവളെവ-
 ധിപ്പിക്കിനായേ
 വന്തയെത്തൊടുക്കുതുകാലംവാവിട്ടുവരുംമുറ-
 യിട്ടാളവിടെ.

14 അവിടേമുറയിട്ടാരുംകൈകേയിയുമപ്പൊഴുതേരേത-
 നമുരചെയ്താ-
 നിവിടെയടങ്ങുകനീയനജങ്കേളിതുചെയ്താലാ-
 യ്ക്കുപൊരുന്നാ
 ഇവളിലുമതിറ്റാഴ്ചാകൈകേയിയെയിഹകൊൽവാൻ
 ചിന്തിച്ചതൊഴിഞ്ഞൻ
 തവമിയലുംഭ്രാന്താവിനുചേരാതരുണീവധ-
 ചെയ്താൽനാമെന്നേ.

15 എന്നാലിനിയിവളെക്കാണാതേയില്ലൊഴുതേപോകെ
 ന്നഹ്വപാത്മജൻ
 ചെന്നാദാവൊടുവീണ്ണിടൊഴുതാൻജനനികരമറുളള
 വരിരുവരേയും

നന്നായാശ്ശേഷംചേയ്ക്കാവൻനയമോടേക്കെഴ
 സല്യയുരത്താ-
 ഉന്നേതാകിലുമാന്മജനരികെയിരുത്തിടേന്നെ മ
 ധാവനഭൂമയ

- 16 വനമതിലാക്കുകനീഭരതായിനിവൈകാതെന്നെയു
 മെന്നതുകേട്ടേ
 കനമൊടുവേറായേഭരതനമവരുകഴലിണകൈതൊ
 ഴുതുരചെയ്താൻ.
 അനുചരശീലേചിന്തിച്ചെന്നല്ലടിനേനിയുചെ
 യ്വാണൊരനാളം
 പുനരിതുചിന്തിച്ചെന്നാകിൽചോയ്പുകണേൻന
 രകങ്ങളനത്തു.

... ..

- 17 ആയുണയെൻഭൂതാവിനെവനമതിലാക്കിമഹീപ
 രിപാലനചെയ്വാൻ
 ധീരതയൊടുനിനച്ചെന്നാകിൽചെമ്മേപുകെരിന
 രകത്തിലെഞ്ചാൻ
 വിരന്ധിമാമനൈവരായ്വാഴേൻവീണ്ടുംകേര
 മാതാവേഴെനെഴു
 താരാമിൻപോമവരെപ്പോൽമോഹിച്ചുചിടേവിണ്ണാൻ
 ഭരതകുമാരൻ

- 18 അൻപിയമുക്കെഴസല്യാഭേവിയുമവനെയെടു
 ത്താശ്ശേഷംചെയ്താർ
 നിൻ പിഴയല്ലറിയുറോനിതൂണാൻദീർഘായു
 ഷ്മാനാകേണന്തി

ചിങ്ങമാസം

ചേരുന്നസിംഹമായിസിംഹകുടിലഭേദം
നീരുള്ളനീരേഗജങ്ങൾനശിച്ചിടുന്നു,
താരങ്ങളെപ്പറയുംമണിമെഴുകികൾ
പാരാതന്നെകുടിശിചേർന്നുവിളങ്ങിടുന്നു,

2 ഖൊല്ലുന്നവായുരജകൻഖനവസ്രജാല-
മെല്ലാവുജലകുണ്ഠിതരൂപകാരം
കല്ലൊത്തകാന്തികലരംഗഗന്ധത്തിലിട്ടു
തല്ലിട്ടതിന്നിഹവെളിച്ചവരുത്തിടുന്നു.

3 പാരിൽസമസ്തതരുലാലമലതാഗണങ്ങൾ
വേരൊത്തുറച്ചതിനുള്ളിണങ്ങിടുന്നു,
ചാരപ്രകാശനിധിയായിടുമോഷധിശർ
ഭൂരിപ്രസാദമൊടുയന്നുവിളങ്ങിടുന്നു.

4 ധാരാളമായുലകിലൊക്കയുമോണവട്ട-
നാമദ്രവ്യങ്ങൾമൊഴിഞ്ഞുജഗത്തിലെല്ലാം,
കാരാങ്കുത്തമറയങ്ങൾകലക്കളഞ്ഞു
പാരാതെമിത്രഭഗവാൻതെളിയുന്നുപാരം.

5 ചേലൊത്തിടുന്നകിളാശ്രുതളിഞ്ഞുവേണ്ട-
പോലുള്ള മാർഗ്ഗമതിലൂടെനടന്നിടുന്നു
വേലാകൃമത്തൊടുതരംഗളജങ്ങൾപൊക്കി-
ക്കോലാഹലങ്ങളെനീപതിനിർത്തിടുന്നു

6 ലോകക്കുന്മുഖമായിനിജേഹമപോലെ
പോകുന്നതിന്നുതടവില്ലതെളിഞ്ഞുമാറ്റം

ആകുന്നമട്ടുജലബാധയൊഴിച്ചുവെള്ള-
ക്കാർകൂട്ടമിട്ടുവിലസുന്നൊരുകാലമല്ലേ.

- 7 സന്താപമേറിയധരാതലസാന്തപനത്തി-
ന്നന്തർമ്മഭാസുവേരൻസലിലംതെളിച്ചു
ചന്തവെട്ടുന്നപടിയെത്തൊരുമേഘവായു
യന്ത്രപ്രയോഗമതുനിത്തി;നിലച്ചുവരാം.
- 8 കേടറുകാർകഴലുവെള്ളമൊഴിച്ചുമെതിൽ
പാടൈപട്ടുപൊടികളുത്തുകുളിച്ചുഭൂമി,
ചുട്ടുള്ളസൂര്യകരമാന്തുകിൽകൊണ്ടുതോത്തി
മോടിക്കുചന്ദ്രഭരവസ്രമണിഞ്ഞിടുന്നു.
- 9 ഏറ്ററംബലിപ്പുനിഹനേന്തുവരുന്നനേരം
തോറോട്ടുമേലഘുതയുള്ളവരെന്നയുക്തൃ
കാറ്റത്തിടുന്ന പതിരൊക്കയുമങ്ങദൂരെ
മാറുന്നതിന്നുളവിലോകരശ്മിധാന്യാ.
- 10 ഒന്നിച്ചുജന്മ,മൊരുപോലെവപുസ്സുകളൊ-
ലെന്നാലുമുള്ളിലൊരുസാരമൊഴിഞ്ഞമൂലം
നന്നല്ലിതെന്നുപതിരങ്ങളുകളുഞ്ഞിടുന്നു
നന്ദിച്ചുനല്ലൊമ്പലിട്ടിഹകാത്തിടുന്നു.
- 11 മാന്യങ്ങളൊപയരുന്നുകളെന്നുശിംബി—
ധാന്യങ്ങളൊന്നുണികളുള്ളിൽനിറഞ്ഞുമോദാൽ
അന്യനമുസവരസത്തൊടുത്തുമാടി
മിന്നുന്നമട്ടുകൊടിനീട്ടി വിളങ്ങിടുന്നു.
- 12 മുമ്പിൽ ജഗത്തിനുവിലമേലായ്മമുറക്കൊ-
ണ്ടുവോട്ടു കാഞ്ഞൊരു മഹാബലിപ്പെട്ടരാജൻ

വയസ്സവരുന്ന തിരുവോണദിനംജനങ്ങൾ
സമ്പൂർണ്ണഭക്തി പരമോത്സവമാക്കിടുന്നു.

13 ഫസ്തത്തിലായി വിഭവങ്ങൾ ജനത്തിനെല്ലാം
ഫസ്തത്തിലായി തിരുവോണമഹോത്സവവും
||ഫസ്തത്തിൽമന്നവർതെളിഞ്ഞു ചമഞ്ഞിടുന്നു
*ഫസ്തത്രക്കടയവക്കിടയായ് വിനോദം

14 തുക്കാക്കരപ്പനുടെ ദിവ്യമഹോത്സവശ്രീ-
തിക്കാലമാണു തുടരുന്നതുപണ്ടുപോലും,
ചൊൽക്കൊണ്ടലോകരതുകൊണ്ടുനിജാംഗങ്ങളിൽ
തുക്കാക്കരപ്പനെയണിഞ്ഞുനിരത്തിടുന്നു.

15 തെല്ലെണ്ണ വേണ്ടതിബലംതികയുംപ്രകാരം
മെല്ലെണ്ണലോകർ പരമാണ്ടു മെച്ചിടുന്നു
എല്ലാംനരങ്ങളുമടവിൽ ബഹുശക്തിയോടേ
രല്ലെന്നുതങ്ങളിലടുത്തു തടുത്തുകൊണ്ടു്.

16 പാരതപമുള്ള ചതുരംഗമുഖങ്ങളായു-
ള്ളോരോ വിനോദരസസിന്ധവിൽ മുക്കി മുക്കി
പാരിൽ സമസ്തജനവും കളിയാടിടുന്നി-
തോരവൊഴോണസുമഹോത്സവമെത്രകേമം!

മലയാം കൊല്ലവർണ്ണനം

കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരൻ

||ചിങ്ങമാസത്തിലെ തിരുവോണമഹോത്സവത്തിലുള്ള
അത്താഴമേൽ, എന്ന ഉത്സവം ഉതിൽ കെട്ടിയീശല വലിയ തമ്പുരൻ
കൊച്ചു തമ്പുരൻമാരും ചേർന്നു ഒരു ചോരയത്ര പരിവൃണ്ണു്.

‘കേരളംകളി’ എന്ന അടിച്ചുകളി കെട്ടിയീശലേയും ബ്രിട്ടീഷ് ഉ-
പയോഗത്തിലേയും കളികളിൽ പ്രധാനമേരുത്തുകുന്നു.

ഗാന്ധാരിവിലാപം

[ഭാരതയുദ്ധം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം പോർട്ടുക്കൽ ചത്തുകിടക്കുന്ന അന്റെ പുത്രന്മാരെയും ബന്ധുക്കളേയും കാണണമെന്ന ഗാന്ധാരി ആഗ്രഹിക്കയാൽ പാണ്ഡവന്മാരും ശ്രീകൃഷ്ണനും കൂടി ഗാന്ധാരിയെ കരു ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി അവിടെ ഇരുപക്കത്തിലും ചേർന്നിരുന്നവീരന്മാർ മരിച്ചുകിടക്കുന്നതുകണ്ടു തീവ്രമായ ചേദനയോടെ ഗാന്ധാരി ശ്രീ കൃഷ്ണനെ തോക്കിപ്പറഞ്ഞു.]

കണ്ടിലയൊ നീ മുകന്ദ! ധരണിയി
 ചുണ്ടായമന്നരിൽ മുഖൻ ഭഗദത്തൻ,
 തൻകരിവീരനരികെ ധനുസ്സുമായ്,
 സഃപ്രസന്നാത്മജനെയ്യ ശരത്തിനാൽ
 വീണിതെല്ലൊ കിടക്കുന്നു ധരണിയിൽ
 ശോണിതവുമണിഞ്ഞയ്യോ ശിവ ശിവ
 നല്ലമരതകക്കല്ലിനോടൊത്തൊരു
 കല്യാണരൂപൻ കമാരൻ മനോഹരൻ!
 ചൊല്ലെഴുമജ്ജനൻ തന്റെ, തിരുമകൻ,
 വല്ലവീവല്ലഭ! നിന്റെ മരുമകൻ
 കൊല്ലാതകൊള്ളാഞ്ഞതെന്തവൻ തന്നെനീ?
 കൊല്ലിക്കയത്രേനിനക്കു സസമെടൊ

... ..

അല്ലൽപ്പുണ്ടിക്കെന്നെങ്ങൊരു കേഴുന്നതി-
 നില്ലയോദ്ധേഭം ചെറുതു നിന്നാനസെ
 കല്ലുകൊണ്ടൊ മനം തവക! മെങ്കില-

കുളിനമാൻദ്രതയുണ്ടിതുകാണുമ്പോൾ.
 ഭ്രോണരസ്സേന്ദ്രരീപ്പിച്ചുനിലമതാ
 കാണുന്ന, താരണനായതല്ലയോ?
 ധൃഷ്ടതയുള്ള ധൃഷ്ടദ്വേജനേരവും
 ശിഷ്ടനായോരുതുരുവിനെക്കൊല്ലുവാൻ
 മറെറാരുത്തന്നു തോന്നീടുമോ മാനസ
 മുറുമിവനൊഴിഞ്ഞാക്കിൽ മഹാമതേ!
 അയ്യോ! പുനരതിനക്കേപ്പുറത്താ
 മെയ്യുകുള്ള ഭൃഗ്ഗാസനനെന്മകൻ
 മാരുതികീറിപ്പിച്ചുൻ കുടിച്ചൊരു
 മാരിടംകണ്ടാൽ പൊറക്കുമോ പൈതലേ!
 നീയെന്തിവണ്ണമെൻ മാധവകാട്ടുവാൻ
 തീയിതാകത്തുന്നിതെന്നുള്ളിലീശ്വരാ!

...

...

...

കണ്ണനാമംഗനരാധിപനെന്നുടെ
 ഉണ്ണികൾക്കേററം പ്രധാനനായുള്ളവൻ,
 കണ്ഡലമററതാ വേറെ കിടക്കുന്നു
 ഗണ്ഡസ്ഥലമതാപിനെയും മിന്നുന്നു.
 വില്ലാളികളിൽ മുവുള്ളവൻ തന്നുടെ
 വില്ലതാ വേറെ കിടക്കുന്നിതീശ്വരാ!
 കണ്ടാൽ മനോഹരനാമവൻ തന്നുടെ
 കണ്ടാലുമമ്പോടു നായുന്മരികളും
 ചെന്നു കടിച്ചു വലിക്കുന്നതിങ്ങിനെ
 വന്നതിനെന്തൊരു കാരണം ദൈവമേ!
 ഉണ്ണീ! മകനേ! ഭൃഗ്ഗോധന! തവ
 പൊന്നിൻകിരീടവും ഭൂഷണജാലവും

ഉമ്പർകോന്നൊത്തൊരു വൻപും പ്രതാപവും
 ഗംഭീരമായൊരു ഭാവവും ഭംഗിയും
 ഇട്ടുംകളഞ്ഞുകൊന്നെയുമെത്രയും,
 മിഷ്ടമാടീടും പിതാവിനെത്തന്നെയും
 പെട്ടെന്നുപേക്കിച്ചുപൊയ്ക്കൊണ്ടതെങ്ങനീ!
 പൊട്ടുന്നിതെന്നനം കണ്ടിതെല്ലാമഥോ!
 പട്ടുകിടക്കുമേലേ കിടക്കുന്നനീ
 പെട്ടുകിടക്കുമാറായിതു ചോരയിൽ!
 പുഷ്പകോപത്തോടു മാരുതിതച്ചുടൽ
 പൊട്ടിച്ചു കാലുമൊടിച്ചു കൊന്നീടിനാൻ.
 കണ്ടുകൂടായെനിക്കെന്നു ഗാന്ധാരിയും
 മണ്ടിനാർ വീണാളുണ്ടാർ തെരുതെരെ,
 പിന്നെ മോഹിച്ചാളുണന്നാർ പൊട്ടുകൊന്നെ,
 വിന്നതപൂണ്ടു കരഞ്ഞവർ ചെല്ലിനാർ
 “ഇത്രകുടിലതപമുണ്ടായൊരുത്തനെ
 പൂതഥിയിലിങ്ങനെ കണ്ടീല കേരവ!”

...

...

...

ഗാന്ധാരിപിന്നെയുംചൊന്നാർമുകന്ദനോ-
 “ടാന്തരമിത്ര യുദ്ധോരുനീയുംതവ
 വംശവൃക്തിമുടിഞ്ഞുപോമില്ലൊരു
 സംശയവും മൂന്നു പന്തീരാണ്ടുചെല്ലുമ്പോൾ”
 “അങ്ങിനെതന്നെവരേണമെന്നുള്ളതു-
 ണ്ടിങ്ങെനിക്കും മനശ്ശാസിൽ സുബലജേ!
 നന്നായിതുചേരിക്കുമെന്നിങ്ങമ-
 തൊന്നുപോലെ മതമായതുമീശപരൻ!”

മഹാഭാരതംകിളിപ്പാട്ടു

(സ്രീപദ്യം)

എഴുത്തുകൻ

- 5 സൂര്യൻമങ്ങിയിമംചേൻവൻതണപ്പാണ്ടുകാറുമായ്
ശൂന്യക്കാക്കൊത്തശോഭിപ്പതിപ്പോർമഞ്ഞാൽകെട്ടം
[പകൽ]
- 6 വെളിക്കാതും കിടക്കാതായ് മഞ്ഞേറിപ്പച്ചുനീതമായ്
ഏറെനീണ്ടതണുപ്പൊത്തുമിപ്പോർനീരുണുരാത്രികൾ
- 7 നന്മസൂര്യനുകൈമാറിബിംബം മഞ്ഞാൽമുട്ടത്തമോ
ശോഭിക്കാതായിവീർപ്പൊറ കണ്ണാടിക്കൊത്തുചന്ദ്രനും
- 8 ഉഷ്ണമാവിൽ മുടിയവയുരക്കോരമ്പുംചേൻകാടുകൾ
ശോഭിപ്പുസാരക്രമേന്ധനാഭം പുണ്ടരുങ്ങേക്കെയ
- 9 ഇരുത്തമപ്പട്ടിലരിയുരഞ്ഞിങ്ങുകുതിരിനാൽചരം
തെല്ലൊന്നുചാഞ്ഞുശോഭിപ്പു ചൊൻനിറംപുണ്ടനെല്ലു
[കരം]
- 10 കളർമഞ്ഞുമാറച്ചിട്ടുചരക്കുകിരണങ്ങളിൽ
ദൂരത്തുളിച്ചസൂര്യൻകാണാകുന്നതിങ്കൾചോലവേ
- 11 കാലത്തുമുടുകൂടാതായുച്ചശേല്ലാൻസുഖത്തിലായ്
തട്ടുന്താലുംവെളുപ്പോടെവെയിൽമിന്നുന്നിതുഴിൽ
- 12 മഞ്ഞുവീണിട്ടിളം പുല്ലുളള മൈടുന്നഞ്ഞതായ്
ഇളവെയിലിടചേന്നിട്ടുവിളങ്ങുവനസ്ഥലം
- 13 സുഖമായിത്തളിഞ്ഞുള്ള കളർതണ്ണീരൊട്ടുടൻ
ഭാരമഴുത്തുകാട്ടാന തൂമ്പിക്കെഴുതിങ്ങേടുപ്പതേ.
- 14 വെള്ളത്തിൽനഞ്ചരിച്ചീടുമീയിരിക്കുന്നവർക്കികൾ

൮൦

പദ്യപാഠാവലി—ഏഴാംഭാഗം

- 16 ബാഷ്പത്താൽനീർമുടിനാഭജേന്തയസാരസമൊത്തമോ
മണ്ണതാൽതീരെ മണൽനിറഞ്ഞപ്പോൾ ശോഭിപ്പതാ-
[രുകൾ
- 17 മഞ്ഞുവീഴുകകൊണ്ടിട്ടും സൂര്യൻതൻമങ്ങൽകൊണ്ടുമേ
കളിരാൽ പാറമേലുള്ള ജലവും മിടയ്ക്കുംവിഷം

ചാൽമീകിതായണം
ആരണ്യകാണ്ഡം.

വള്ളത്തോൾ താരായണമനോൻ

—0—

൩൦

ഭയന്നിയുടെ ആശങ്ക

[ഭയന്നിപ്പു പുനർവിവാഹം നടക്കുവാൻപോകുന്നതായി കേട്ട് ഭയന്നി
ചർണ്ണരാജാവ് തന്റെസ്വതന്ത്ര പരമകന്യയായിരുന്ന യജ്ഞാടുകുടികുണ്ഡി
യെക്കുറിച്ച് എഴുതി. അപ്പോൾ അഗ്നിയുടേയും വരണന്റേയും അനുഗ്രഹം
അതാൽ നളൻ അയ്യപ്പതകരമായ വിധത്തിൽ തന്റെ പരമകുത്സ്യം തട
ത്തിയതായും മാറ്റം അറിഞ്ഞു ഭയന്നിയുപകാരം വിചാരിച്ചു.]

- 1 നൈഷധനിവൻതാനൊ-
രീഷലില്ലമേനിർണ്ണയം
- 2 വേഷമീവണ്ണമാകിൽ
ദോഷമെന്തെനിക്കിപ്പോൾ
- 3 ഒന്നേനിനയ്ക്കു നേരംമൊഴിയെ-നളനിതെന്തെ-
തന്നെഉറപ്പുള്ളതിൽ വഴിയെ, വേഷംകാണുമ്പോൾ

വന്നിടത്തോടൊന്നിനാലൊഴികെ - വന്നതിൽപ്രാണ
സന്ദേശമാപത്തിന്യുചിയിലെ
തോന്നുന്നതെല്ലാമുണ്ടായോ;
നോരായ്ചൊൽവതമ്മയോ?
ഇവനോടുചേർന്നാൽനന്മയോ?

4 ചാരിത്ര്യത്തിനുവെണ്മയോ? അറിയാവതല്ലേ
മാതാവെച്ചെന്നുകാണെ നിന്നെ - ഞെട്ടലോക്യത്തിന്നു
മാതാവെച്ചിരിച്ചു ഞാൻമുഖം - നന്മയ്ക്കു ലോക-
നാമാനുഗ്രഹം പോരുമൊന്നെ - ധർമ്മസംകട
മാതാവെനീക്കുന്നതെന്തെന്നു -
അതിലോകമുപേക്ഷിപ്പൻ,
ഹതഭാവപാശവേഷ്ടിതൻ,
ഖലനാശയാഗഭീക്ഷിതൻ,

അനുപേക്ഷിക്കിയൻവീക്ഷിതൻ - വേഷപ്രമേനൻ

5 എൻകാന്താനനോടുമോളംവെറോ? ഇല്ലെന്നിരിക്കി-
ലെന്തേതുടങ്ങി ഇപ്രകാരം എനിയ്ക്കുമോ
വൻകാട്ടിലാരുപോൽ പരിചാരം എന്തു ചെയ്യാലും
വന്ദിപ്പതിനിങ്ങധികാരം -
പാപമേതാവകാരണമേ,
അതെല്ലാമിന്നതീരണമേ.
വിരഹമേമമമഭാരണമേ,
അതിലേറെനല്ലമേണമേ, അതിഭാരണമേ

നളചരിതം ആട്ടി കേൾ

ഉണ്ണായിവായ്പു

(നാലരംഭിതം)

൩൧

കാർത്ത്യായനി

[കൃഷ്ണാവതാരത്തിൽ ഭഗവാന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം വസുദേവൻ ശ്രീകൃഷ്ണനെ എടുത്തു ജന്മഭൂമിയിൽ കൈംഭട്ടപേരയിൽ ശോഭയുടെ സമീപത്തും യശോദയുടെ പ്രിയയിപ്പിന്നു മായഭേരിയെ കൊണ്ടുപോന്നു. തന്റെ ഭാര്യയായ ദേവകിയുടെ സമീപത്തും കിടത്തി. ദേവകിയുടെ ഏക മക്കളെ പുത്രൻ തന്നെ വധിക്കുമെന്നും ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന കംസൻ ഉടൻ തന്നെ സൂര്യകഠിനത്തിൽ കടന്നു ആ പെൺകുട്ടിയെ എടുത്തു ഭഗവാന്റെ ഇടയിൽ അടിച്ചു കൈല്ലാൻ തുടങ്ങി-അപ്പോൾ കൂട്ടി കംസന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു വഴുതിവെട്ടിപ്പോയി പൂണ്ടു ആകാശസ്ഥിതയായി കിടന്നുപെട്ടു. ഇപ്രകാരം കണ്ടുപെട്ട ദേവിയുടെ അംഗവർണ്ണം]

ദേവിതന്മയീലേലാവണ്യം ചൊൽവാനി-
 ന്നാവിന്നുവൈവംവന്നുകൂടാ
 പൂഞ്ചായൽതന്നുടെ കാന്തിയോടൊപ്പം
 വാഞ്ചരയുണ്ടാകുന്നു കാൺകെനിശ്ശോ
 തുല്യതയില്ലാതെതുല്യതചൊല്ലാമ്പാൾ
 വല്ലാതായെന്നതുംവന്നുകൂടും
 കണ്ടിടുന്നിങ്ങനെകൊണ്ടാടിപ്പൊൽകിലോ
 കൊണ്ടൽതന്നുള്ള ത്തിലിന്ദുണ്ടാം
 അല്ലെന്നുചൊൽകിലോനീലത്തഴകുവ-
 നല്ലായ്കുന്നിങ്ങുപേരികൊള്ളും
 മറ്റൊന്നുചൊൽകിൽമനംകുലങ്ങിടും-
 കുററമറീടുംപനംകുലയ്ക്കും,
 മറ്റൊന്നുതൂലംകൂന്തലേവാർത്താതെ

മന്ദമായ് നിന്നു മടങ്ങുന്നുഞാൻ
 അന്ധതകൊണ്ടിനിച്ചുത്തമേറീടുമ-
 ക്ഷന്തളംവാർത്തുവാനിരിക്കുന്നേൻ
 ചായലായുള്ളൊരുനായികതാൻപെറു
 ചാപലപൂണ്ടൊരുബാലകന്മാർ
 നെററിയായുള്ളൊരുമുറത്തിലാമ്മാറു
 മുറുമിണ്ണുള്ള ലീലയല്ലൊ
 ചിന്തിനകാന്തികലനന്നിന്നീടുമ-
 ക്ഷന്തളമായിട്ടുകണ്ടതിപ്പോൾ.
 മെഴലിയിലുടളൊരുവാർതികൾതന്നടൽ
 പാതിപൊളിഞ്ഞിട്ടുചീണനേരം
 ചില്ലിതടഞ്ഞങ്ങുചീഴരുതായ് കയാൽ
 മെല്ലവേതങ്ങിയുറച്ചതെന്നേ
 കാണുന്നോർ കണ്ണിനതോന്നുമാറുള്ളൊരു
 കന്തിയെപ്പൂണുനിത്തുനെററിതാൻ
 ആനന്തനൊടുനേരൊത്തുപോരുവാൻ
 മാനിച്ചുതിങ്കളുപേക്ഷവും
 ക്ഷവേചനവിളങ്ങിനനേരംക-
 ണ്ടക്ഷണമാനനലക്ഷ്മീനേരെ
 തികളുറീയിതിന്മീതെയായ് നിന്നുകൊൾ
 പക്ഷമേയിതിൻതാഴെനീയും
 മൃന്നങ്ങുചാല്പിട്ടുസീമയിട്ടീടിനാ-
 ലെന്നതിച്ചില്ലിയായ് കണ്ടതിപ്പോൾ
 ചില്ലികളായുള്ള കല്ലോലംതൻകീഴേ
 മെല്ലവേചെന്നുകളിക്കയാലേ
 ആനന്ദമുള്ള മക്കണ്ണിന്നുതന്നെയൊ

മിനങ്ങളെന്നല്ലോ ചൊല്ലേണ്ടു
 ആനനകാന്തിയായ് മേവിനിന്നീടുന്ന
 മാനിനിക്കുൻപിന്നോടുകൂടെ നായ്
 ഉല്ലസിപ്പിടുന്ന പൊന്തയലെന്നേയ്
 മല്ലുകൾക്കുള്ള ചൊല്ലുണുന്താൻ:
 ചോരിവാഴയൊരു ചെന്തൊണ്ടിതൻകുറി
 ചാരത്തുകണ്ടുകൊത്തുവാനായ്
 മെല്ലവേ ചെല്ലുന്ന പൈങ്കിളിച്ചുണ്ടെന്നേ
 ചൊല്ലുവാൻതോന്നുമീ നാസകുണ്ടാൽ
 ചോരിവാതന്നോടു നേരായിച്ചെന്നപ്പോൾ
 ചാരത്തെത്തോറൊരു ചെമ്പരത്തി
 മേലെയെന്നുള്ളൊരു കൈതവന്തന്നാലേ
 മാലുറുത്തൊലുന്നു കാക്കുപാപം.
 മാറത്തുചേരുന്നൊരാൽത്തക്കണ്ടിട്ടു
 നേരിട്ടുചൊല്ലൊല്ലായെന്നുനണി
 ഓഷ്ടങ്ങൾ രണ്ടും മാലുനിന്നീടുന്നു
 വാട്ടമാറിട്ടമട്ടുത്തങ്ങളെ
 പൂഞ്ചിരിയെന്നതോ പന്ദിതചഞ്ചമേ -
 അഞ്ചൊതെ ചൊല്ലാമതെല്ലാരോടും,
 ഏണാകമെലിതൻ നേത്രവകോരങ്ങൾ
 ഏണായിമേവുമോ അല്ലയായ്കിൽ?
 പൂണ്ണനായുള്ളൊരുതിങ്ക : ഉ മെലിയിൽ
 പൂന്തുന്നിന്നീടുന്നു കൈപലിംഗം
 എന്നതേതോന്നുനിതാനനാ തൻകീഴേ
 നിന്നുവിളങ്ങുമൊണ്ണം കണ്ടാൽ
 തുമ്പയായൊരു മാലയക്കുന്നിൽനി-

നാനന്ദപോന്നങ്ങിറങ്ങിനേരേ
 പോകത്തുടങ്ങുന്നഭോഗികളെന്നത്രേ
 ബാഹുക്കൾതന്നെയാന്താഹിക്കുന്നു.
 മെത്തിയെഴുന്നൊരുയെപ്പുനമാകുന്ന
 മത്തേളംതന്നടെമസ്സുകങ്ങൾ
 കൊങ്കളായിട്ടുണ്ടതെന്നിങ്ങിനെ
 അംകുരിച്ചീടുന്നിതെന്നുള്ളത്തിൽ
 ശ്യാമമുഖായൊരുരോമാളിയാകുന്ന
 കോമളത്തുവിടക്കൊൻകയാലെ.
 കംഭിതൻതുവിക്കെന്നിൻതുടകളല്ലോ
 കവിട്ടുപോന്നതിന്നമിപ്പോൾ
 ദേവികൻചാരുകണ്ഠകഴൽനേരൊത്തു
 മേവിനിന്നീടണം മെങ്ങൾകണ്ഠം
 എന്നങ്ങുചിന്തിച്ചു ചന്ദ്രക്കലാധരൻ
 തന്നടെസേവയെ പെണ്ണിനായ്
 നിർജനമായൊരുകാനനം തന്നിൽപോയ്
 ഷഡ്ജവുംചാടിനൽകേകിജാലം
 കുറമറവീടുന്ന ഗുണമൊടിടുന്നു
 മരൊറണം ചിന്തിച്ചിട്ടല്ലൊല്ലാലം
 നാകികൾമെഴുലിയിൽതാവിനിന്നീടുന്ന
 നാഗമഹാമണിജാലങ്ങളിൽ
 പാരമ്യമിഴെഴുന്നനിന്നീടമ-
 പ്ലാഭനഖങ്ങൾ തന്നെത്തുജാലം
 മീതേവഴിഞ്ഞു പരന്നതുകാണുമ്പോൾ
 ശേഷതമായുള്ളൊരു കൃമമെന്ത്

കൃഷ്ണ

പദ്യപാഠാവലി—ഏഴാംഭാഗം

ഏകനന്തനില്പേസത്തത്തോന്നി-

തംബികാതൻ പ്രപദങ്ങളുൾക്കൊണ്ടും

കൃഷ്ണഗാഥ

ചെറുശ്ശേരിതമ്പുതിരി

൩൨

ഒരു വിണ്പുവ്.

(ഒന്നാംഭാഗം.)

- 1 ഹാ! പുഷ്പമേ! അധികതൃഗുപദത്തിലെത്ര
ശോഭിച്ചിടുന്നിടത്തുരാജാജ്ഞി കണക്കയേനി,
ശ്രീഭൂവിലസ്ഥിരയസംശയമിന്ന നിന്റെ-
യാഭൂതിയെങ്ങു, പുനരെങ്ങുകിട്ടിപ്പിതോത്താത്?
- 2 ലാളിച്ചുപെറ്റവതയൻപൊട്ടുശൈശവത്തിൽ
പാലിച്ചുപല്ലവപ്പുക്കളിൽവെച്ചുനിന്നെ,
ആലോലവായുചെറുതെട്ടിലുമാട്ടി, താരാ-
ട്ടാലാപമാൻമലത്ത് ദലമമ്മരങ്ങൾ.
- 3 പാലൊത്തെയും പുതുനിലാവിലലംകളിച്ചും,
ബാലാതപത്തിൽ റിളമ്പിയുമാടലെയ്യേ-
നീലീലപൂണ്ടിളയമൊട്ടുകുളോടുവേൻ
ബാലതപമങ്ങനെ കഴിച്ചിതു നാളിൽനാളിൽ.
- 4 ശീലിച്ചുഗാനമീടവേൻശിരസ്സുമാട്ടി-
ക്കാലത്തെയും കിളികുളോടഥമമനമായ് നീ,

ഒരു വിനയപൂർവ്വം.

- ഇതലോകതപസ്വിയെ തെളിവാൻ താര-
ജാലത്തൊടുമുഖതയാൻ പരിച്ചുരാവിൽ
- 5 ഇരുപത്തു മൻപൊടുവളന്നു മനിയൻറയംഗം —
മാവിഷ്കരിച്ചു വിലഭാഗികൾ മോഹനങ്ങൾ,
ഭാവംപകർന്നു വദനം, കവിരുകാണിയാൻ,
പൂവേ യതിൽ പുതിയപുഞ്ചിരിസഞ്ചരിച്ചു.
- 6 ആരോമലാമഴകു, ശുദ്ധി, മുദ്രതപ, മാഭ,
സാരമുതന്നെ സുകുമാരതൂണത്തിനെല്ലാം
പാരികലേതുപമ, അമൃതമയ്യിൽനവ്യ
താരുണ്യമേന്തിയൊരുനിൻ നിലകാണണംതാൻ
- 7 വൈരാഗ്യമേറിയൊരു വൈദികനാട്ടെ, യോഗ-
വൈരിയു മുന്യഴിയോടിയഭീരുവാട്ടെ
നേരേവിടൻ വിലപീടിനനിന്നെന്നോക്കി,-
യാരാകിലെത്തുമിഴിയുള്ളവർ നിന്നിരിക്കാം.
- 8 മെല്ലെന്നു സൗരഭവുമൊടു പരന്നലോക-
മെല്ലാം മയക്കിമരുവുന്ന ഉവന്നിന്നെ
തെല്ലൊക്കെ തിട്ടനുഭവം തിരികൾ? ചിത്രമല്ലാ-
തില്ലാക്കുമീ ഗുണവുമേവമകത്തുതേനം.
- 9 അന്നൊപ്പമാണഴകകണ്ടു വരിച്ചിടാനീ-
യെന്നോത്തു ചിത്രശലഭങ്ങളുണഞ്ഞിരിക്കാം,
എന്നല്ലഭൂമതിൽ നിന്നു നരാഗമോതി
വന്നെന്നുമാം വിരതനങ്ങൊരുട്ടംഗരാജൻ.
- 10 കില്ലില്ലയേ ഭരതവയ്ക്കെന്നീവരിച്ചു
തെല്ലൊക്കിലും ശലഭമേനിയെന്നിയാതേ,

അല്ലെങ്കിൽ നിന്നരികിൽവന്നിഹ വട്ടമിട്ടു
വല്ലാതിഹൻനിലവിളിയ്ക്കുകയില്ലിദാനീം.

- 11 എന്നേഗമേകനിഹതീർ കൊടുത്തുപോയ്ഞാ-
നെന്നന്യകാമകരെയൊക്കെമടക്കിയില്ലേ?
ഇന്നോമലേ! ഹിരവിലെന്നെവെടിഞ്ഞിടല്ലേ-
യെന്നൊക്കെയല്ലിബതവന്റെ പുലമ്പിടുന്നു?
- 12 ഹാ കഷ്ടമാവിബുധകാമിതമാം ഗുണത്താ-
ലാകൃഷ്ടനായനഭവിച്ചൊരു ധന്യനീയാർ
പോകട്ടെനിന്നൊടൊരുമിച്ചു മരിച്ചു! നിത്യ
ശോകാർത്തനായി നീയിരിപ്പതു നിഷ്പഥലംതാൻ
- 13 ചങ്ങിട്ടമിപ്പൊഴിവനല്ലവികല്പമില്ല,
തത്താഭ്രംപ്രസനകണ്ണിതമുണ്ടുണ്ടാൽ,
അത്യഗ്രമാം തരുവിലും ബതകല്പിലുംപോയ്
പ്രത്യക്ഷമാത്തുതലതല്ലുകയല്ലിവിന്നൻ?
- 14 ഹാ! പാപ! മോമൽ മലരേ! ബതനിന്റെ മേലും
ക്ഷേപിച്ചതേ കുറഞ്ഞററകരംകൃതാന്തൻ,
വ്യാപാരമത്രവധമാം വനഭോടനുണ്ടോ
വ്യാപനമായ്ക്കഴുകുന്നെങ്കലോതംമന്നം?
- 15 പോകുന്നിതാവിരവിൽ വണ്ടിവിടവെടിഞ്ഞു
സാകൃതമാം പടി പറഞ്ഞുഭസ്മലത്തിൽ
ശോകാന്ധനായ്ക്കുസുമചേതനപോയമാഗ്ഗ-
മേകാന്തഗന്ധമിതു പിന്തുടരുന്നതാവാം.

നമഃ
ഒരുവിണപുവ്

രണ്ടാംഭാഗം

- 1 തെറ്റൊന്നുവേദസുഷമാപ്രസരംമറഞ്ഞു,
ചെററല്ലിരുണ്ടുമുഖകാന്തിതതുംകറഞ്ഞു,
മറൊത്തുരപ്പുജവമീനവദീപമെണ്ണ
പററപ്പുകഞ്ഞതഥവാടിയുണഞ്ഞുപോയി.
- 2 അന്യ നമാംമഹിമതങ്ങിയൊരാത്മസതപ-
മെന്തേനിലത്തുഗതമെഴുകുകശുകതിപോൽനി
സന്നാഭമിങ്ങനെകിടക്കുകിലുംവഴുന
മിന്നുന്നനിൻപരിധിയില്ലൊഴുമെന്നുതാനും.
- 3 ആമാ! രചിച്ചുചെറുപുതകളാശ്രുനിൻറ
ഭേദത്തിനേകിവരമാവരങ്ങൾക്കുലം;
സ്നേഹാർദ്രമായുടനേഷസ്സമണിത്തുനിന്മേൽ
നീയാരശികരമനോഹരമന്ത്യാമാരും.
- 4 ആരോമലാംഗുണഗണങ്ങളിണങ്ങി, ഭോഷ-
മോര, യുപദ്രവവുമൊന്നിനചെയ്തിടാതേ,
പാരംപരാത്ഥിഹവാങ്ങൊരുനിൻചരിത്ര-
മാരോളുറ്റുത്തടമഴിഞ്ഞുകരഞ്ഞുപോകാ?
- 5 കണ്ടീവിപത്തഥമാ കല്ലുലിയുന്നി, താടൽ
കൊണ്ടാശ്രുളിങ് മുഖവുമിങ്ങനെമങ്ങിടുന്നു,
തണ്ടാർസഖൻഗിരിതടത്തിൽവിവർണ്ണനായ്നി-
ന്നിണ്ടൽപ്പെടുന്നുപവനൻനൈടുവീർപ്പിടുന്നു.

- 6 എന്തിന്നാലിത്തേതുണയോണിവച്ചുനിന്മേ-
ലെന്നിന്നതാശുവിധിയേവമപാകരിച്ചു?
ചിന്തിപ്പതാരരിയസ്ത്രാഭിരഹസ്വ?മാവ-
തെത്തുള്ള ഹാതുണികളുഴിയിൽനീണ്ടുവാഴാ.
- 7 സാധിച്ചുവേഗമഥവാ നിജജന്മകൃതം.
സാധിപ്പൂർവ്വോദ്ദിഷ്ടസദാനിശിപാനമപാഭം
ബാധിച്ചുരക്ഷശിലവാഠവതിൽനിന്നുമോല-
ജ്യോതിസ്സതന്തരണികളീവിതമല്ലികാമ്രാ?
- 8 എന്നാലുമുണ്ടഴലെനിക്കുവിയോഗമോത്തി-
ട്ടിന്നത്രനിൻകരുണമായകിടപ്പുകളും
ഒന്നല്ലിനാമയി? സഹോദരമല്ലി? പൂവേ!
ഒന്നല്ലികയ്ക്കിഹമവിച്ചുതന്നമ്മയെല്ലാം?
- 9 ഇനീവിധംഗതിനിനക്കയി! പോകുചിന്നൊ-
ന്നൊന്നായ്ത്തുടൻവരുമാവഴിത്തെളുക്കല്ലാം.
ഒന്നിന്നമില്ലനില, യുനതമായകുന്ത
മെന്നല്ലയാഴിയുമൊരിക്കൽനശിക്കുമോത്താൽ
- 10 അഭേദജന്മസ്ഥിതിനിന്നവശിഷ്ടകാന്തി-
സന്ധത്തെടുപ്പതിനണത്തുകരങ്ങൾനീട്ടി;
ജ്യോതിച്ചസൗരഭമിതാകവരുന്തവായു,
സംപൂർണ്ണമായഹാഹനിന്നുടൊയഭാവം.
- 11 ഉല്ലസനമായതുകൾക്കു, മണക്കരനിൽക്കു,-
മുല്ലനനാമുടൽവെടിഞ്ഞൊരുദേഹിവിണ്ടും;
ഉല്ലത്തികർമ്മഗതിപോലെവരുജഗത്തിൽ;
കല്പിച്ചിടുന്നിവിടെയിങ്ങിനെയാഗമങ്ങൾ.

താഴത്തുഭാഗത്തുവീണുകിടക്കുന്ന
വാഴപ്പഴംകൊണ്ടുമുടിമഹീതലം
പാഴററപട്ടവിരിച്ചുകണക്കിനേ
വാഴയ്ക്കു ചുറ്റും പ്രകാശമുണ്ടെപ്പൊഴും
വാവലുംകാക്കയുംപച്ചക്കിളികളും
പ്രാവുപരത്തുപറന്നുനടക്കുന്ന
പക്ഷികൾവന്നിപ്പഴത്തുപഴങ്ങളെ
ഭക്ഷിക്കുമാറില്ലപേടികൊണ്ടാരുമേ
രക്ഷിച്ചുപോരുന്നതാരിവനുമെന്നു
സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിത്തുടങ്ങിവുകോരേൻ.

കല്യാണസൗധസ്ഥികൾ.

മുളകൾ

കുഞ്ചൻതമ്പുരാൻ.

വന്നു

രാമോപാലംഭം.

[ശ്രീരാമൻറെ ഭജിയമ്പുകൊണ്ടു വധിക്കപ്പെട്ട ബാലി തന്റെ മരണത്തിനുമുമ്പ് അമരത അധിക്ഷേപിക്കുന്നത് -]

ബാലിയാരാനെക്കണ്ടുതൻപക്ഷ്കമണനേയുമേ
ധർമ്മകലനപരഷച്ചൊല്ലുരച്ചിതുതാഴ്മയിൽ,
ഭവാൻനരധിപനുണ്ണിച്ചുകരുന്നോൻപ്രിയദർശനൻ
കുലീനൻസത്യസന്ധനൻചേതസ്സിചരിതവൃതൻ
നേരിടാത്തവനെക്കൊന്നിട്ടെന്തുനന്മലഭിച്ചുനീ?
പോരിൽവാശികലന്നൊരേൻമാറിലെയ്യിലയോശരം?

ഭമം, ശമം, ക്ഷമ, പ്രതി, ധർമ്മം, സത്യാം, പരമം
 മനോർത്ഥങ്ങളുൾക്കാലംവേദം ഭഗവാനുപദേശാർത്ഥം
 അഗ്നിയെക്കൊണ്ടു മഗ്നംനിന്നാഭിജാത്യവുമോത്തുപോയ്
 താരതീരത്തെക്കുറ്റിപ്പുറംവന്നോടെതിത്തുപോയ്
 മരൊരാളിടത്തുവെക്കുമെന്നോടുപോരിടാ
 എന്തെന്നു യുദ്ധമിതെന്നിപ്പോയ്നിന്നെന്നാതിരിക്ക
 ആഹ്ലാസതാമസവനീധമനാശ്ചക്ഷരനധാർമ്മികൻ [വെ
 പാപിപുൽമുടിയികിണർപോലാണെന്നോർത്തില്ലത്താൻ
 നിൻനാട്ടിലോപരിയിലോത്താൻചെയ്യാറില്ല പദവം
 നിന്ദിച്ചിട്ടുമാറുമില്ലത്തു, തെറ്റൊന്നു കൈവെക്കുന്നവൻ
 എന്തെന്നാൽനിന്നു കൈവെക്കുന്നവൻ
 നേർത്തിടത്തുപോയെന്നോടേതെന്നോടേതെന്നീ
 ധർമ്മവിഹ്വലമിന്നങ്ങളുൾക്കൊണ്ടുനമന്നവൻ
 ക്ഷമപരമജനായ്ശാസ്ത്രവിത്താമേവനസംശയം
 ധർമ്മനടിച്ചപായത്തിലുഗ്രകർമ്മനടത്തിട്ടും?
 രാമ! രാജകുലോൽഭൂതൻധർമ്മപരനെന്നവിശ്വതൻ
 സൗമ്യവേഷംപെട്ടുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതെന്തുനി?
 തെങ്ങുകൊണ്ടുനടക്കുക, രാമ! കായ്കനിതിന്നുവേർ
 ഇതുതെങ്ങുകൊണ്ടു, മനുഷ്യനരപന്ദുവേർ
 ഭൂമിയുംവെള്ളിയുംപൊന്നാകലഹത്തിന്നുകാരണം
 അതിലെത്തിൽക്കൊത്തിനിന്നെക്കൊണ്ടുകൊള്ളിലോവനെ?
 നയംവിനയമീരണ്ടുനിഗ്രഹാൻഗ്രഹങ്ങളും
 അമിശ്രമാംരാജമുദ്ര, തന്നിഷ്ടംചെയ്യാലാഗ്രഹൻ
 നീയോതന്നിഷ്ടമേചെയ്യാൻ, ശ്രദ്ധവാനെതിർവിട്ടവൻ
 മിശ്രരാജമുദ്രക്കാരൻവില്ലേശരണമാവൻ

ധർമ്മശ്രദ്ധനിനക്കില്ലിങ്ങില്ലൊരത്ഥവ്യവസ്ഥയും
ഇന്ദ്രിയാക്രമ്യമാണൻനീകാമവൃദ്ധൻനരരൂപര!
സർവ്വജ്ഞതാരയെന്നോടുചെന്നല്ലോ സത്യമാംവിതം
മെഴുവ്യത്താലതുകൂട്ടാക്കാതെകന്നടിപെട്ടുപോയ്
സനാഥയല്ലകാകൽസ്ഥഭൂമിനീയായനാഥനാൽ
ധൃത്തഭർത്താവിനാൽരീലംനല്ലോരംഗനപോലവേ,
ശരൻ,ദ്രോഹപരൻ,ശാന്തനെന്നുനടിപ്പവൻ
യോഗ്യനാകുംദശരഥനക്കിനേതീൻപാപിനീ!
മയ്യാളെല്ലാജലയര,ആയുധമുംകവിച്ചുഹോ,
ധർമ്മത്തോട്ടികളത്തെനന്നക്കൊന്നുമാമമതംഗജാ!
കാണേനിന്നെന്നൊടേലിൽചോർചെയ്തുകിൻ ഗുപ്തജ്ഞ
കാലഭവേനനീചിന്തകളേജ്ഞാൻവധിക്കയാൽ,
ചോരിൽകാണാതെന്നില്ലൊക്കൊന്നുദുർലക്ഷ്യനെന്നീ
കുടിച്ചുവീണൊങ്ങെന്നനുപ്താപുപോലവേ.

പാതമീകിരാമായണതർജിമ.

വള്ളത്തോൾനാരായണമേനോൻ

൩൭

ഒരു സൽക്കവിയുടെ പാമഗതി

[കൃഷ്ണനാമയുണ്ടാക്കിയ ചെറുശ്ലോകവിതാപുരി മരണാടത്താ അ
ന്റെ ആത്മാവിന്റെ ഗതിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതു]

തേടിവന്നീടുന്ന കൈടലാവരിതൻ
കേടറാട്ടുതന്മാർപിന്നാലെപോയ്

മൂലോകനായകൻമേവിനിന്നീടുന്ന
 പാലശിതന്നിത്ത്യാൻചെല്ലുന്നേരം,
 “ഗാഥയെക്കൊണ്ടിവൻപാതകപുണ്ണൊരെ
 പുതന്മാരൊക്കിനാൻ നീതിയാലെ.
 നിർദ്ദിപുഷ്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾക്കെല്ലാമേ
 സത്ഗതിനൽകിനാൻഗാഥകൊണ്ടെ
 ഭക്തന്മാരായുള്ളൊരുത്തമന്മാരുടെ
 ചിത്തവും കാലെകളർപ്പിച്ചുകൂടൻ
 ഭക്തിയെത്തന്നെയുംനൽകിനിന്നീടിനാ-
 ന്നത്തലഗാഥയെക്കൊണ്ടുതന്നെ
 ചാരത്തുകൊള്ളേണംപാരായണയെന്നായി
 പാരസ്ഥനാമിരുന്നെന്നയിപ്പോൾ
 ഭാസനായ്ക്കൊരുകയുവേണ.”മെന്നിങ്ങിനെ
 ദൂതരായ്നിന്നവർചൊന്നതേരം,
 അന്വിനോടങ്ങിനെകേട്ടുകേട്ടേഴുത്താൻ
 തമ്പുരാൻമുമ്പിലുചെന്നുപിന്നെ
 “പാലിച്ചുകൊള്ളേണംപാരായണയെന്നെനി
 നീലക്കാവണ്ണരേകൈതൊഴുന്നേൻ?”
 എന്നിവചൊല്ലിവണങ്ങിനിന്നീടുന്നോ-
 രെന്നടെമേനീശേലിങ്ങിതപ്പോൾ
 കാർവർണ്ണന്തന്നുടെകണ്ണിൽനിറഞ്ഞതാരു
 കാരുണ്യപാരിയെത്തുകകയർൽ
 കോർമയിക്കൊണ്ടൊരുമേനിയുമായി തൊ-
 നാമോദമേളിച്ചുമേവുന്നേരം,
 “ഭാസനായുള്ള തൊവണുതായെല്ലൊനിൻ
 ഗാഥയെ നിർമ്മിക്കുകൊണ്ടുതന്നെ

ഏതൊരു പലയിലാക്കിനിന്നിട്ടു
 നീതിയിലിന്നിവന്നെന്നിപ്പോൾ?"
 തന്മാരിങ്ങനെ ചോദിച്ചുനേരത്തു
 പാതകവൈരിയായുള്ള വന്തൻ
 മെല്ലവേയെൻമുഖംനോക്കിനിന്നനേരം
 ചില്ലികൾചൊല്ലാലെല്ലെല്ലകയാൽ
 പ്രാജ്ഞലിനായിത്താൻപാഞ്ഞുചെന്നനേരം
 തോഞ്ഞുനിന്നിട്ടെന്നമോദത്താലെ
 പാതകംവേരറ്റചാണികൊണ്ടങ്ങവൻ
 പാടങ്ങൾമെല്ലെന്നെടുത്തു പിന്നെ
 നോറ്റുനിന്നിട്ടുമെൻമാറ്റത്തുചേർത്തുനി-
 ന്നോറ്റംതളിഞ്ഞുപുഷ്പനുമേന്മേൽ
 വാരിജസംഭവൻവാമനൻപാടത്തെ
 വാരിയെക്കൊണ്ടുപറഞ്ഞെന്നുപാടല
 ആനന്ദലോചനവാരിതൻപൂരംകൈ-
 ണ്ണാദരവോടുകൂടിർപ്പിച്ചുപ്പോൾ
 ടുസ്സംഗംവേറിട്ടുസൽസംഗിയാകുമെ-
 ന്നത്സംഗംതന്നിലേചേർത്തുപിന്നെ
 എന്തെന്നെന്നിലേച്ചുണ്ടുമേഷിച്ചുള്ളവ-
 യുമെന്നെന്നുനിർണ്ണയിപ്പാൻ
 ഗാഥയായ്ചൊന്നുള്ള രേഖകളോരോന്നെ
 ബുദ്ധിയെക്കൈവിട്ടുനോക്കിനോക്കി
 മെല്ലമെല്ലെന്നുതലോടിനിന്നനേരം
 പല്ലവാവെല്ലമപ്പാടങ്ങളെ

പാണികൾക്കീടുന്നോരാനന്ദംപൂരിച്ചു
വാണിടവേണമേവൈവമേഞ്ഞാൻ!

കൃഷ്ണഗാഥ

ചെറുശ്ശേരികാവുൾ

നവ കാവ്യം

- 1 കാവ്യമാകുന്ന ഗുണംബലത്താ-
ലാകൃഷ്ടമായിട്ടുവതല്പന്തനും,
മേൽനിന്നുകീഴോട്ടുതൂശാന്തമായ
വർഷംകണക്കെപൊഴിയുന്നതത്രേ.
- 2 അതീയമാഹാത്മ്യമൊടൊയതിക-
ലനഗ്രഹംരണ്ടുചിളങ്ങിടുന്നു;
ഒന്നായതേക്കൊന്നാരുപുരുഷനും
മറ്റൊരാളെത്തൽക്കുന്നവനുംലഭിച്ചു.
- 3 പ്രഭാവമേറുന്നമഹാജനത്തിൽ
പ്രഭാവമേറുന്നതതിന്നുപാരം,
പ്രതാപവാൻകിയസാർവ്വഭൗമ-
ന്നതാണുരമ്യംമകുടത്തിനേക്കാൾ
- 4 പ്രതാപഭാരത്തിന്നു ചിഹ്നമായി-
ല്ലാഭരങ്ങൾക്കുനിവാസമാകും
അവന്റെവെങ്കോലി ഫകാട്ടിടുന്നു.
നിരന്തരംലൈലികമായശക്തി.

- 5 ഐനാലതിന്നുള്ള ധികാരമെല്ലാം
 യെശു കീഴായ് മരുവുന്നതത്രെ;
 ഇശാകമാമായ രൂപരൂപത്തിൽ
 സാമ്രാജ്യമേററിട്ടു വസിച്ചിടുന്നു.
- 6 പാരയ്യമേറീടിനനീതിതന്നെ-
 കൃപാമൃതത്താൽ മൂടപാക്കിയെന്നാൽ
 മനുഷ്യനുള്ള ധികാരമെപ്പോ-
 ളീശാധികാരത്തിനടുത്തുനിൽക്കും.
- 7 ന്യായത്തിനാൽ കേവലമത്രനമ്മി-
 ലൊരുത്തനും മുകളിലിരിക്കയില്ല.
 കാരണ്യമുണ്ടാകണമെന്നിത്യാം
 നാമീശനോടേതന്നെ ചാവുവതില്ലേ?
- 8 ഇശാനുനമ്മിൽ കൃപവേണമെന്നു
 നമുക്കുമോഹം വളരുന്നുവെങ്കിൽ
 മോശം വരാതെ ന്യായനരങ്ങളോടു
 നമുക്കുമുള്ളിൽ കൃപതോന്നിടേണം

ഷെക്സ്പിയറുടെ ഒരു നാടകത്തിൽ നിന്നു തർജിമ.

കേ, സി, കേശവപിള്ള

൩൯

കുണ്ഡാശ്രമം

[ഭുഷ്കുന്ദമാരാജാവു വേട്ടയാടി വനത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ അവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നത്]

... .. ഭുഷ്കുന്ദമാരാജാവു
 കീഴ്തിപ്പൂണ്ടിരിക്കുന്നൊരുനായാട്ടിനൊരുദിന-
 മാത്തുനാലംഗത്തോടുകൂടവേ വനപുഷ്പാർ
 വ്യാപ്രസിംഹാദിമൃഗമാവോളംകൊന്നുകൊന്ന
 ശീശ്രമവീരൻവിളയാടുന്നനേരമേറ-
 മാഗ്രഹിച്ചുകിടന്നിരുന്നിരുന്നിരുന്നിരുന്ന-
 മാക്കുമെത്താതവേഗമേറുന്ന രഥത്തോടും.
 ഭാസ്കരശാർമിപോലുംചെല്ലാതവനപുഷ്പാർ
 നോക്കിയുമൃഗങ്ങളെക്കണ്ടുകയറുകയുണ്ടും
 വേഗമേറീടുംമൃഗജാലങ്ങൾവഴിയേപോ-
 യേകാകിയായ വസുധേന്ദ്രനാഭഭുഷ്കുന്ദനും
 ക്ഷുൽപിപാസാദിപ്പൂണ്ടുചമഞ്ഞതാരനന്തര-
 മത്തുതവളന്നിട്ടമാത്രമേശംകണ്ടാൻ,
 പുഷ്പങ്ങൾതളരുകൾഫലങ്ങൾനിറഞ്ഞതാരോ
 ഷർപ്പദശുകവീകകേകികൾനാടത്തോടും,
 വൃക്ഷങ്ങൾതോറുംചുറ്റിപ്പറ്റീടുംവല്ലികളും
 അക്ഷികിന്നരസിദ്ധഗന്ധർവാദികളാലും
 പക്ഷികൾമൃഗങ്ങളെന്നുള്ളജന്തുക്കളാലും
 ഇക്ഷുജംബീരകേരകളീവൃന്ദത്താലും
 ശീതതപസ്യഗന്ധമാന്ദ്യാദികൾഗുണത്തോടും

വാതപോതങ്ങളാലും സേവ്യമാശ്രമഭേദം
 ചിത്തപ്രാപ്താഭോതവൈശ്വര്യമെന്നിന-
 മൃതമനായുധപൻവിസ്തരം പൂണ്ടാണേറും.
 മാലിനിയായനദിതന്നുതെരിരത്തിങ്കൽ
 കാലഭോഷാഭിക്രൂടാതാശ്രമമനോഹരം,
 സന്തതംനരനാരായണന്മാർമരുവീടും
 ബലശ്ചാശ്രമംഗംഗതന്നാലെത്തുപോലെ
 മാലിനീനദിതന്നാൽശോഭിതഭേദംകണ്ടു
 മാലകന്നൊരുപൻമറുജ്ജ്വലപടയല്ലാം
 കാനനഭാരത്തിങ്കൽ നിൽക്കുന്നു നിയോഗിച്ചു
 താനുംതൻപുരോഹിതൻതാനുമായകംപുക്കുൻ
 ബ്രഹ്മലോകത്തെപ്രവേശിച്ചിതുഞാനെന്നപ്പോൾ
 നിർമ്മലനായുധപൻതന്നുജ്ജ്വലപടയവന്നു.
 മായകെണ്ടുണ്ടാം മഹാമോഹാജ്ഞാനീകിനിത്യം
 ന്യായതത്വപാതവിജ്ഞാനാഭിസമ്പന്നന്മാരായ്,
 ബോധമേറിയമുനിപ്രവേശിച്ചു നാരായ്
 വേദപാരഗന്മാരാംബഹുചമുഖ്യന്മാരാൽ
 പ്രേമമുദാണങ്ങളാകുംസംഹിതാപദങ്ങളെ-
 ലായ്തമാണാത്മത്തോടുംസുസംഗതവൃത്തിയോടും
 കേട്ടുകേട്ടാനഭിച്ചുചെന്നപ്പോൾകാണായ്വന്നു
 വാട്ടമെന്നിയെയോഗാലകർപലതരം

... ..

ജാത്യാഭിവൈരംവെടിഞ്ഞീടിനജ്ഞാക്കളും
 ജാത്യാഭികസുമിതചതികാവലികളും
 പ്രീത്യാകണ്ടുണ്ടായൊരുപരമാനന്ദത്തോടും
 ഭീത്യാസാതപികമത്യാമഞ്ജുളതരഗത്യാ

മുഖ്യമന്ത്രി

പട്ടാഭയാത്ര - ഏകദേശം

നിയമസഭയിൽ നിയമസഭയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനായി
സംസ്ഥാനസഭയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനായി
കാലാവസ്ഥാവിശേഷം മൂലം തടയപ്പെടുന്നതിനായി
നിയമസഭയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനായി

മഹാഭാരതം കിട്ടിപ്പോയി
[സംഭവപര്യ]

മുഖ്യമന്ത്രി

രം

ഇന്ത്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ

ഭാഗ്യപത്രിക

(ഇന്ത്യയിൽ വർഷം 1950-ൽ വികസനത്തിന് മഹാഭാരതം ഇന്ത്യൻ
സാമ്രാജ്യം കേന്ദ്രമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ജനങ്ങൾ അറിയാൻ
വിട്ടുനൽകുന്നതിനായി വിട്ടുനൽകുന്നു)

1. "ഇന്ത്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗ്യപത്രിക" എന്ന പേരിൽ
നാമകേരളത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുനൽകുന്നതിനായി
സംസ്ഥാനസഭയിൽ നിന്നും വിട്ടുനൽകുന്നതിനായി
നേരിട്ടുനൽകുന്നതിനായി വിട്ടുനൽകുന്നു.
2. അക്ഷേപാലത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുനൽകുന്നതിനായി
സംസ്ഥാനസഭയിൽ നിന്നും വിട്ടുനൽകുന്നതിനായി
അക്ഷേപാലത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുനൽകുന്നതിനായി
മഹാഭാരതം വിട്ടുനൽകുന്നതിനായി

- 3 കാന്തിംഗവീരനധിഭേദപ്രഭവേനിയുക്തൻ
താനെടുവാഴ്കവഴിപോൽപ്രതിരാജനായി;
നാനാധികാരമെഴുമന്യരുമസ്ഥിര്യം
സ്ഥാനാജ്ഞപോലെനിജവൃത്തികൾചെയ്തുകൊൾക
- 4 സാമന്തഭൂപതികൾനമ്മോടുസഖ്യമാണോ-
രാത്മിയവൃത്തിയെനടത്തുകമുൻപിലെപ്പോൽ,
നാമംചിരപ്രണയമുള്ളൊരവർക്കുവേണ്ടി
പ്രേമാനുവൃത്തിവഴിപോൽ നിറവേറുകമെന്നും.
- 5 രാജ്യംഹരിപ്പതിനവാങ്ങമയൊഴേറ്റു നാൻ
നമ്മിൽപിണങ്ങിടുകിലായതുനാംസഹിക്കാ;
നമ്മെലക്ഷ്മിയെഹരിക്കയുമില്ല, ഭൂമി
കാമംചരിച്ചിടുകയില്ലകദാപിനമ്മെ
- 6 നന്നെന്നരേശരുടെയന്യരുടേയുമോരോ-
സ്ഥാനാഭിമാനബിരുദാഭിഹരിച്ചിടാ നാം,
ഭൂവിന്നുനിത്യശമസാധ്യസമൃദ്ധിമേന്മേൽ,
താവുന്നതിന്നുനിന്നവിജ്ഞിതംഭവിക്കും.
- 7 ഞ്ഞാഗ്ലേയരാഘവജകുളപരിരക്ഷചെയ്വാൻ
യാതൊന്നുനമ്മെനയമോടനയിച്ചിടുന്ന
ചൊൽക്കൊണ്ടൊരക്കമതാനന്ദഭാരതീയ
സംരക്ഷണയ്ക്കുമിനി, നമ്മെനയിച്ചിടട്ടേ.
- 8 കൃഷ്ണീയമായമതമാണധരിപ്പതീനാ-
മെന്നാലുമന്യമതനിന്ദവഹിച്ചിടാനാം
സന്മാഗ്നവൃത്തികടെക്കൈകിടമായിടുന്നോ-
രാചാരഭിത്തിൽ നമുക്കിഹമെന്നമന്ത്രേ.

- 9 നാനാധികാരഭരണാർഹരെനിശ്ചയിപ്പോ-
രസ്മാകട്ടെപ്പിന്നെജാതിമതാഭികാര്യം
ഏതുഗണിച്ചിടുകയില്ലെന്നുള്ളമെന്ന-
മിൻഡ്യാജനങ്ങൾവഴിപോലെധരിച്ചിടേണം
- 10 നാമത്രദൃഷ്ടജനവഞ്ചിതസൈന്യകോപ-
ക്ഷോഭംതട്ടുപിന്നുകാട്ടിനിജപ്രതാപം;
ഇപ്പോളുദിച്ചശമമോത്തരരികരിക്കും
ദാക്ഷിണ്യവുവിജിതസാഹസഭണ്ഡനത്തിൽ.
- 11 സർവ്വേശ്വരന്റെരൂപകൊണ്ടുവിപത്തൊഴിഞ്ഞൊ-
രുവിതലത്തിലിനിലോകഹിതത്തിനായി
വാണിജ്യശില്പമുഖ്യത്തികൾവുചിയാൻ
കാണേണമെന്നുതന്നെയെന്നിതനാമജസ്രം
- 12 നിത്യംപ്രജാകൾമാണുബലംനമുക്കു
തൽപ്രീതിയാണരിയരക്കുയമില്ല പാദം,
ഒപ്പംകൃതജ്ഞതകലൻചരിങ്ങുകാട്ടും
നൽപ്രേമമേപ്രതിഫലംസകലപ്രധാനം.
- 13 നാനാജനങ്ങളെസുഖത്തെവളർത്തുവാൻ-
മേളാഭോമനോരഥകലംസഫലികരിപ്പാൻ
ഇശ്വരൻനമുക്കുമതുപോൽപ്രതിപുരുഷനും
നൽകിടേണംമികവുമാറധികാരികൾക്കു.
- 14 ഇൻഡ്യയുൾഭാഗ്യജനനാടകനാദിയായും
ശണ്ഡയുക്തമൃത്യുസമയശ്രുതിമന്ത്രമായും
സൗന്ദര്യലക്ഷ്മിയുടെജാതകപത്രമായും
ബ്രഹ്മാനികാവിജയഡീണ്ഡിമഹോഷമായും

പരിപന്നമികൾപോയമൻ; ദൈവ-
പരിണാമം നന്നെന്നുവന്നു.
പരിതോഷമുള്ളിലെഴുന്നരുത്തു;
പരമതുകൊണ്ടു ഞാനിന്നിതിരുന്ന.
നളൻ: —

5 പ്രേമതേയവൃണേജുവണ്ണി
ഭൂമിപാലമണേ;

6 അപരാധംചെയ്തതൊ-
ന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടത്രേവീർവാരിനിയേ!
അൻപെഴുംനിൻമുൻപിൻനി-
ന്നഗ്രതംപറഞ്ഞിലെഞാൻ ധീരമതേ?
അപരമില്ലൊരുപിഴ-
യറിയാതെപോലും മമ സാരമതേ!
അറിഞ്ഞുകൊണ്ടരുതെന്നി-
ലരസതരണജിതചൈരിതതേ?
ര.സസാരമതേ പരം.

7 അതിസുഖവാസമിങ്ങു
സുലഭമോമവനിയിലതുധരിച്ചേൻ.
അതുമൂലം നിന്നെസ്സേവി-
ച്ചയിനിന്മുഖങ്ങളെ ഞാനനുസരിച്ചേൻ.
അറിയാതെപോയിമുവാ-
ണ്ടായികാലമിപ്പോളുനീനച്ചേൻ?
അതിരയമത്രയുണ്ട-
ങ്ങയിനിൻഗുണത്തിനതുമനുഭവിച്ചേൻ
ഉള്ളിലഭീരമിച്ചേൻ ചിരം

പ്രകാശം

പദ്യപാഠാവലി—ഏഴാംഭാഗം

8 അക്ഷഛയംവിദ്യ
അറിഞ്ഞപ്പോൾമമവിപരീതമയം;
അശ്വപദ്യയെന്നിന-
കുലനാതാവൻവരമപരയം
അക്ഷയംനമ്മിലെക-
മത്വമീനിനമുക്കുണ്ടുതൃപ്തം.
അസ്സപകുതിനമ്മിൽ
ചകരുകൊണ്ടുസ്ഥിരമത്രേവിത്തചയം;
നമുക്കുസുജയംഭൂവി.

നളവരിതം ആട്ടക്കഥ
താലംഭവസം

ഉണ്ണായിവാതുർ

— 0 —

രത്ന

ശ്രീരാമസന്ദർശനം.

[ഭഗവാനെ മരിച്ചതിന്റെശേഷം ഭഗവൻ അന്റെ ജ്യേഷ്ഠനെ വെ
ക്കിൽ നിന്നു കിട്ടിക്കൊണ്ടു വരുന്നതിനായി വനത്തിൽചെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കു
യും മറ്റും ശ്രീരാമന്റെ ആശ്രമം എവിടെയാണെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ]

ഉത്തരതീരേ സുരസരിതസ്ഥലേ
ചിത്രകൂടാദിതൻ പാശ്ചാത്യമാശ്രമേ
ഉത്തമപുരുഷൻ വാഴുന്നിതെന്നുകേ-
ട്ടെത്രയും കൈയതുകത്തോടെ ഭക്തനും

തത്രൈവ ചെന്നനേരത്തു കാണേണി-
 തത്വതൂതമായ രാമചന്ദ്രാശ്രമം
 പുഷ്പഫലലവുണ്ണവല്ലീതരു-
 ശപ്പുരമണീയകാണനമണ്ഡലേ
 ആമുകുളീബകളപനസ-
 ഉ:ഗുന്തക:ജ്ജനനാഗപുനാഗങ്ങളും
 കേരപുഗങ്ങളും കോവിഭാങ്ങളും-
 മേരണ്ഡചന്ദ്രകാശോകതാലങ്ങളും
 മാലതീജാതിപ്രമുഖലതാവലി-
 ശാലികളായ തമലസാലങ്ങളും
 ഭാഗാദിനാനാവിഹംഗനങ്ങളും
 തുംഗമതംഗജവീരപ്പവ:ഗക-
 ര:ഗാദിനാനാമൃഗപ്രാതലീചയും.
 ഭൂഗ്യാസമാലോക്യദൂരേ ഭരതനം
 വൃക്ഷാഗ്രസംലഗ്നവൽക്കലാലകൃതം
 പഷ്പകരാക്ഷാശ്രമം കേത്യാ വണങ്ങിനാൻ.
 ഭാഗ്യവാനായ ഭരതനമനേരം
 മാഗ്ഗ്ജേസിപതിത്തേ കാണേണു
 സീതാരമ്യനാഥപാദരവിന്ദങ്ങളും
 ആതനമായതിശോഭനം പാവനം
 അകശേബ്ജധ്വജവജ്രമത്സാദികൈ-
 ണ്കിതം മംഗലമാനന്ദഗ്ഗനായ
 വീണ്ടതണ്ടും പണിത്തുകേഞ്ഞുന്തോ
 രേണുതൻ മെലിയിൽ കോരിയിട്ടിടീനാൻ.
 ധന്യോഹമിന്നഹോ! ധന്യോഹമിന്നഹോ!
 മൂന്നുമയാകൃതം പുണ്യപൂരം പരം.

മുത്ത

പദ്യപാഠാവലി—ഏഴാം ഭാഗം

ശ്രീരാമപാദപത്മാഞ്ചിതം ഭൂതല-
 മാരാലിനിഷ്ക കാഞ്ചനവകാശവും
 വന്നതെല്ലാം മുഹൂർത്തപ്രാദപാസ്യം-
 ഉഭയപക്ഷങ്ങളെ ചേർത്തു കെട്ടിത്തുറന്നു
 വേദധാരാമുഖം വേദകടംബവും
 വേദങ്ങളും നാരദാഭിമുഖികളും
 ഇത്യാദിമോത്തത്തു തപ്രേമസാപ്തം
 ചിത്തനായാനന്ദബാഷ്പാകലാക്ഷനായ്
 മന്ദനം പരമാശ്രമസന്നിധൗ
 ചെന്നിന്നേരത്തേക്കു കാണയിതു
 സന്ദംഭം രാമചന്ദ്രം പരമാനന്ദ-
 മന്ദിതാഭിമുഖം കേവല-
 വന്ദനമിതിരാമനിരോധസ്ഥല-
 മിത്ര വരജമിന്ദീവരലോചനം
 ഉദ്യത്തരണാരണായുതശോഭിതം
 വിദ്യസമംഗിയാം ജാനകിയാദിയാ
 വിദ്യയാത് വിനോദിച്ചിരിക്കുന്നേര
 വിദ്യയാത മാനമാത്മാനമവ്യാകുലം.

അദ്ധ്യായ രാമായണം കിളിപ്പാട്ട്.

ഏഴാം ഭാഗം

അയ്യോ കണ്ഡം

കാമിനിമുഖം കലഹശാന്തി

കഴുത്തനടുമേലേത്തു നൂറ്റിൽ കുറുപ്പനരെന്നും പലേതു നയത്തു
 മരണമുള്ള തറവേദികൾ അന്തേകതടമുറയായി പാസ്കാദവാരേയിക
 ഉറയിരിക്കുക; പലാട്ടുകേമനനായക്കും നൂറ്റിൽ ഉണ്ണിയെന്ന യുദ്ധ
 തിക്കും സംഗതിവശേൽ അത്രേത്രേ ദൂലമായ അനുഗം ജനിച്ചു. ക
 റുപ്പ് അറിയതെ കേമൻ ഉണ്ണിയുമായി സഹവസംഭൂതേ. മേലിൽ
 സം അയൽ തന്നെ പരിശ ഉണ്ണിയുടെ ഭൂമിയിൽ വച്ചുപേരെയും യുദ്ധ
 മായ കറുപ്പ് ആ പരിശകണക്കയും ചെയ്തു. ആ മേലിൽ പരിശ കല
 ചിനം കേമനും ആ ലക്കാരയയ മാന്യൻ എന്ന ഒരു മാപ്പിടയ്യും ജ
 ത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നു. കേമൻ അടുത്തു ഭരണത്തിൽ രരികയില്ലെന്ന
 ജ വിശ്വാസത്താൽ ഉണ്ണി ക മാന്യനുമായി സഹസം ഉണ്ടായി ച
 ന്നം നിശ്ചയിച്ചു കുറുപ്പൻ അറയെ രധിക്കൻ തിരിച്ചയക്കി. അ
 പേരും അടുത്തുള്ള ക്ഷേത്രത്തിലെ മെടിച്ചപ്പാട് അവിടെ ഏറ്റി ഉണ്ണി
 തന്നെ രതരിയിൽ ഉറച്ചെട്ട ക്ഷേത്രത്തിൽ ഭജനമിരിക്കട്ടെ എന്ന വിധി
 ചുതിനെ അവർ അനുവദിച്ചു ഭജനനേക്കുവേൾ മേലിൽ സം
 മിച്ചപ്പാട് ഉണ്ണിയെ മാന്യൻ കേടുത്തു അറനേട്ടു കുറുപ്പനും കൈ
 കലക്കൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഉണ്ണി ഉൾ രത്നം 'ഗ്രഹിത'നാൽ സഹ
 കിക്കല്ലും കണിച്ചു ദൂലമായി കേമന ഒരു ഏഴുതയട്ടം. രാത്രി മേ
 ജ്ജൻ മെടിച്ചപ്പാടിന്റെ കണനകാരം ഉണ്ണിയുടെ ഗയ്യുറയത്തിൽ
 മേലായിരിക്കുന്ന ശേഷം,

- 1 മാലാമലക്കു പാകുളാലുമുവായതാറാൻ
 മേലാതെമാപ്പിച്ചു ഉണ്ണിയെയാടൊട്ടുത്തു
 'പാലാട്ടുകേമനുടെ മെണ്ണിവ'ളെന്നു പുത്തൻ
 പാലായിടഞ്ഞമൊഴിയുള മുരച്ചുണ്ണിററു

- 2 “പാരിൽപ്പെരുത്തപുകഴുന്നൊരു കോമനെന്റെ
വേലിൽപ്പെടുന്ന കുതിവേതുമാറണമിതാതെ
ആരിപ്പൊഴിക്കുണവതിക്കിനെ? കോമനോടു
കേ.റിപ്പിക്കുകിലവൻതലകൊണ്ടെടുക്കും
- 3 നിൽക്കായ്പോകപുറകോട്ടിനിമാപ്പിളേ?നീ
വെക്കായ്ക കാലൊരടിചോലുമടുത്തിടേണ്ടോ,
ഇക്കാണമെന്നുവെച്ചിത തീന്നനരകാൻ
നോക്കായ്ക”യെന്നുവെച്ചൊരുമുലച്ചുരച്ചു
- 4 വെട്ടുംചറഞ്ഞപടിയിന്നിവളെത്തോന്നും-
മ്മട്ടുള്ളൊരാമൊഴികൾ കേട്ടുനേ മരയ്ക്കാൻ
തട്ടുന്നൊരല്ലൊക്കുന്നു കുറച്ചു, കോമൻ
പൊട്ടുന്നപുഞ്ചിരിയൊക്കെപ്പൊഴണഞ്ഞുരച്ചു.
- 5 നന്നണ്ണീ! നിന്നേതൊരുപ്പിടികണ്ടുപേടി-
യ്ക്കുണ്ടുപോരിനുമിടുക്കുഴുമിമയ്ക്കുമാൻ
ഇന്നുള്ളപേരിവനൊടേൽക്കുകിലൊട്ടമങ്ങു-
മെന്നുണ്ടുപേടിയിവനല്ലെന്നിത്രതലാളേ!
- 6 എന്നാലുമെന്നിലൊരുപേടി പെടാതെയിങ്ങു
വന്നാൻപെരുത്തു വെള്ളത്തുവുമെന്തിവൻ താൻ,
കൊന്നൊരൊഴിഞ്ഞു നിയിരിൻപകുചോകയില്ല,
തന്നാലുമെന്നുവെച്ചിതെന്നിക്കേതന്നെ.
- 7 എന്നാതി വാളുടനെവാങ്ങിയവൻമരയ്ക്കാൻ
തന്നോ“ടൊക്കുടുകിറക്കിട”കെന്നു ചൊല്ലി
തന്നോടുകൂടി വരുവോരെ വിലക്കി, നേർത്തു-
വന്നോരുമാപ്പിളകൾമുപ്പനൊക്കെത്തത്തു.

- 8 ചാരിൽപുകൾപ്പൊലിമപൊങ്ങിയ മാപ്പിളയ്ക്കു
പോരിൽപ്പെടുന്നൊരുമിടക്കു മുറയ്ക്കു കാണാൻ
നേരിട്ടിടുന്ന കൊതിയാലൊരു തെല്ലുനേരം
നേരിട്ടു നിന്നുകളിയായമർചെയ്തുകോമൻ.
- 9 ഉഴക്കൊടൊതുക്കിയമർചെയ്തവാരായ്ക്കാർ-
ക്കൾക്കൊണ്ടുതള്ള ലൊരുതെല്ലുകണ്ടനേരം;
ചൊൽക്കൊണ്ട കോമനുടെ കണ്ണിണയോടുകൂടെ
യക്കൊണ്ടൽനേർനിറമെഴുന്നൊരുവാറു ചുവന്നു.
- 10 കണ്ണിൽ കവിഞ്ഞിടമപ്പമെഴുന്നുകോമ-
നണ്ണിക്കെഴും ചൊടിയിലിന്നിതുപോലെയാതാൽ
മുന്നിൽക്കളിയ്ക്കുമവനുള്ളിനിയെന്നുപോര-
തന്നിൽക്കളിപ്പതിനുവാളുടനെയുടങ്ങി.
- 11 ഇരുമട്ടിലായൊരനൊഴികയാമരയ്ക്കാർ
കോമന്റെ വാറുക്കു ചുട്ടുപോരുകൊടുത്തുപിന്നെ
കാർമങ്ങിടുംകഴലിയായെഴുമണ്ണികാൺകെ-
ക്കേമത്തമററതലയറുറുനിലത്തുപിന്നെ.
- 12 മോടിയ്ക്കുചേരുമടലിന്നുകറച്ചുകോരൽ
കൂടിക്കരുത്തുടയകോമനുപററിയില്ല.
പേടിച്ചുമാപ്പിളകളോടുകിലുംവെളിച്ച-
പ്പാടിൻചതിത്തലയറുറുനിയുപോയപോക്കിൽ
- 13 പറവിലെനിക്കൊരുപരുക്കുപയറിലൊന്നും
തെറവിലുപോരമിതുകാണുവതെങ്ങൻറയല്ല,
തോറവീടുകിലിവനൊരൻപതുപേർമരയ്ക്കാ-
രോറവിലെന്നുവെളുണ്ണിയെന്നോക്കികോമൻ.

രണ്ടു

കാമിനിമുഖം കലഹശാസ്ത്രി

രണ്ടാംഭാഗം

- 1 ഇനിപ്പറപ്പെടുകയെന്നു പറഞ്ഞുവാളു-
തന്നിപ്പൊരുക്കമൊരുപോരുത്തുകൊണ്ട്
നിന്നീടുമിപ്പൊഴുതിലാത്തുവിളിച്ചുകൂക്കി
വന്നീടുമാളു കളെ രാപ്പടയാളികളെ.
- 2 വാളേ! തെളിഞ്ഞിടുക, നിൻപണിതീർന്നതില്ല,
നാളെയുണ്ടുനീക്കിടുകനിൻറയറക്കമെല്ലാം
ആളേറെയുണ്ടിതപടയുളവരന്നു തേൻചൊ-
ല്ലാളേ! നിനക്കിനിയുമിന്നൊരു കാഴ്ച കാണാം
- 3 മുന്നോതിയുള്ള കളെ വേണ്ടപടിയുണ്ടിനി
മുന്നോട്ടുതെല്ലിടനടന്നു കലക്കമെന്തെ,
നിന്നോരു കോമനടന്നേക്കുകലത്തുനിന്നു
വന്നോരു കൂട്ടമടുത്തിയുകൂസിക്കാതേ.
- 4 വന്നോട്ടുത്തളവിലാങ്ങുളമാരിതെന്ന-
ങ്ങന്നുതന്നെത്തന്നടയാളവരം കണ്ടറിഞ്ഞു.
വന്നോരുമാലൊടവളുപ്പൊഴുതൊട്ടടുത്തു-
ചെന്നോതിനാളലിവൊടായവരോടിവണ്ണം.
- 5 പോരുംപിണക്കമിതെന്നിക്കളവായചീത്ത-
പ്പേരുംപെരുക്കമൊരുപേടിയുമൊക്കെനീക്കി
പോരുന്നകോമനൊട്ടുപോരിനപോവതൊട്ടു-
ചേരുന്നതല്ലവന്നോട്ടുള്ളു തെളിഞ്ഞിടേണം.

- 6 ഏതും പറഞ്ഞവരും കിഴിഞ്ഞിവിടെക്കഴിഞ്ഞ-
തൊന്നുംവിടാതെവഴിപോലറിയിച്ചുപിന്നെ,
കൊന്നുള്ള മാപ്പിളയെന്നോക്കുകയെന്നുമോതി-
തന്നുള്ളിലൊട്ടിയെ ഉക്കമിയന്നുനിന്നു.
- 7 തങ്ങൾക്കുപറിയൊക്കെതറതിനാലെഴുമാൽ-
പെങ്ങൾക്കുമാറിയൊരുക്കോമനെന്നോക്കിയപ്പോൾ-
തങ്ങൾക്കുനന്മയിതുമെഴുതിനെന്തുകോമ!
നിങ്ങൾക്കുചെയ്തതിനി?യെന്നവരൊക്കെയോതി.
- 8 “പണ്ടുപെട്ടെന്നൊരുപിണക്കമിതൊക്കുന്നീക്കി-
ക്കൊണ്ടുറിട്ടുതെളിവിയന്നിനിനമ്മരതമ്മിൽ
രണ്ടെന്തെന്നെകരുതാത്തൊരുമട്ടുപ്പ-
മുണ്ടെന്നുതാൻവരേ”മെന്നുപറഞ്ഞുകോമൻ.
ഇപ്പൊണ്ണിലേറെവഷളതപമണച്ചുവെന്നോ-
ത്തിപ്പട്ടമാപ്പിളയിലേറിയോരീറയോടേ
ഇപ്പാടിവൻതറവാട്ടുനേകളുകോ-
രിപ്പാനൊരുക്കലൊടിറങ്ങിയതാണുതങ്ങൾ.
- 10 ഇങ്ങായവാറുവലുതായിട്ടുമൊച്ചകേട്ടി-
തെങ്ങൊരുമെഴുതുകരാതറിഞ്ഞുകൊൾവാൻ
മങ്ങാതെയീവഴിതിരിഞ്ഞുതിരിഞ്ഞുവന്നെൻ;
ചങ്ങാതചെയ്തതണകണ്ടുതെളിഞ്ഞുതങ്ങൾ.
- 11 തീർച്ചയ്ക്കിതൊന്നുപറയാപുതുതായിട്ടുനീ
വേർച്ചയ്ക്കുമേലിലയവേതുമാണത്തിടായ്വാൻ
ചാർച്ചക്കുതെങ്ങളുടെവെങ്ങളുവേർക്കുകന്നായ്
ചേർച്ചക്കുമൊത്തപട്ടിമുത്തകുറുപ്പുചൊന്നാൻ.

12 ഇപ്പേർപുകുന്നതവടകളന്നതൊട്ടു
 കല്ലേറിപ്പടിയിണങ്ങിയമട്ടിലായി
 ഉറപ്പിച്ചു തീർത്തിതൊരുമാതിരിനല്ലഭാഷ
 യൊപ്പിച്ചുവേളിയിരുക്രമിണങ്ങിനാട്ടിൽ.
 കോമപ്പൻ കണ്ടുനാകായണമേനോൻ ഖി. എ.

—(൦)—

൪൭

ഒരുധർമ്മസംകടം

ശ്രീമാൻ:

സൂര്യവംശത്തിനൊരു കളങ്കമുണ്ടാക്കാതെ
 ആയുരാരാധംസ്പഷ്ടജിതനാതിത്രനാളം.
 ഇന്നിപ്പോളുപവാദംമുറവിവന്നിരിക്കുന്നു-
 എന്നതുനിങ്ങളോട്ചൊല്ലുവാൻചൊല്ലിവിട്ടേൻ.
 “ഒരാളെങ്കിലുതന്നിലിരുന്നസീതതന്നെ
 ഓരോതെക്കെക്കൊണ്ടുതന്നല്ലരഘവരൻ,”
 ഇങ്ങനെമന്ത്രിക്കുന്നപുരവാസികളെല്ലാം
 നിങ്ങളുഷേതുംധരിച്ചിലല്ലോബാലനാളം.
 ഞാനിതിനുപായവുണ്ടെങ്കിൽപ്പോളതു
 മാനസേധ്വരിച്ചാലുംചൊല്ലുവാനുകേൾപ്പിൻ.
 ഗർഭിണികൾക്കുചിയുണ്ടാമോരോന്നിലതു
 ഇപ്പോഴുതോന്നിലാശനിനക്കെന്നവളൊടു,
 ചോളിച്ചേന്നിലെത്താനെന്നേമവരുംചൊന്നാൾ.

അക്ഷരപ്രശ്നം

കുടിച്ചാൻദാഹംകൊണ്ടു മരിച്ചാനവനപ്പോൾ
കണ്ടിലസരമേവൻ പോയവൻതന്നെയിന്നു,
കൊണ്ടുവാനുകല നീ തണ്ണീരൊന്നിത്രവൻ
മറ്റുണ്ടു കേട്ടവനുചോയ് ചെന്നിതു ചെയ്കതകൽ
തന്നുടയനുജനക്കൊഴിതുക...
ഭാരമെന്തെക്കേട്ടതതിൻ കാക്കത്തൊഴിയൊമെ-
ന്നുവോളംചൊടക്കനെക്കോരി പൻതണ്ണീരവൻ
കുടിച്ചിടൊല്ലാതണ്ണീർ മരിക്കുന്നീ ഉപകീർ
കടക്കപൊയ്ക്കൊടു കെന്നു കേൾക്കായിതൊരുമൊഴ്
മരിക്കിൽഭാരമുണ്ടു മരിച്ചീടുകയല്ല
തെരിക്കെന്നീ പിത്തണ്ണീർ കുടിച്ച യത്രേയെന്ന
നിനച്ചുകയലനം കുടിച്ചു മരിച്ചതേ.
മനക്കായതിലഴൽമഴത്തു ഗുപ്തിയും
തന്നിമിദിക്കുവാനും വന്നതില്ലെന്നുവെട്ടു
സംഭരിച്ചു ചിത്രയമ്മജൻ വിജയനെ
ചെറുതൊരിരുപ്തെ നടുങ്ങിജനനം
വിവിധ്ചെയ്കപക്ഷിട്ടനജനമൊക്കെ
ഭാരമേവതതാൽ തണ്ണീർകുടിക്കു ന്നുടയോരേ.
മോഹനകുടിക്കൊല്ലാത്തണ്ണീരൊന്നു കേട്ടു.
കുടിച്ചവണ്ണ വരുമെന്നുചിത്രത്ത ജ-
നപ്പോഴേതണ്ണീർ കുടിച്ചവനുമരിച്ചതേ.
പോയവരായ, വന്നീലെന്നുണ്ടെന്നും
ചായുന്നതനോട പോയാലുമെന്തെചൊന്നാൻ
ചെന്നവൻതണ്ണീർകുടിച്ചപ്പോഴുമരിച്ചതേ
മന്നവൻതാരം നാൻപിന്നാലൊത്തുനേരം
തന്നിമിദമേവമൊയ്ക...കുടിക്കുകണ്ടു

സംഭവത്തോടുകൂടിയതുമെന്തെന്നു ചാൻ
 പാനീയംകൊണ്ടിട്ടിപ്പിടവാൻതുടങ്ങുമ്പോൾ
 പാനീയംകുടിക്കാലൊക്കെയെന്നൊക്കെയും
 എന്തിനായിത്തുടങ്ങിയെന്നു തന്നെയും ചിന്തിക്കുന്ന
 നന്മയോടുകൂടിയെന്നും കാണ്മാനില്ലെന്നെന്ന
 ആയതിനെത്തന്നെയും കണ്ടിപ്പിടുന്നതായ്ക
 നേരെയൊക്കെയെന്നുമെന്ന പരമോദിച്ചപ്പോൾ
 തൊന്നിയതുകൊണ്ടെന്ന പരമോദിച്ചപ്പോൾ
 ജ്ഞാനിയായുള്ള ഭവാനുജ്ഞാപരമം
 യമമനയുക്തവല്ല കൈകൾക്കുവന്നാൻ
 യമസുഷ്ടമെല്ലാംകൊണ്ടിട്ടുയർത്തേണം
 ചോലയെല്ലാംപരിമിതിയുപരിയു-
 മാനുഷമെന്നുള്ളതിന്നുയർത്തേണമെന്നോ
 യമനിഷ്ടകരകുനീമൻ പരമനായനും
 നമമെന്നായ പാനീനിയെന്നെന്നപോളി
 നാകവെല്ലൊരു പരമജിവിപ്പിപ്പിടവാൻതാ-
 നോടുകൂടിയെന്നെന്നൊക്കെയും കണ്ടിട്ടു
 എങ്കിലൊന്നുകണ്ടെന്നെന്നെന്നെന്നെന്ന
 ശങ്കിതവെന്നെന്നെന്നെന്നെന്നെന്നെന്ന
 എത്രയെന്നെന്നെന്നെന്നെന്നെന്നെന്നെന്ന
 പ്രിയസതപരമെന്നെന്നെന്നെന്നെന്നെന്ന
 തന്നെയൊക്കെയെന്നെന്നെന്നെന്നെന്നെന്ന
 നിന്നെയൊക്കെയെന്നെന്നെന്നെന്നെന്നെന്ന
 നിന്നെയൊക്കെയെന്നെന്നെന്നെന്നെന്നെന്ന
 കന്നവപരമമെന്നെന്നെന്നെന്നെന്നെന്ന
 ശയ്യസംഹാരത്തിന്നുശക്തനെന്നെന്ന

പ്രസൂതന്മാരിൽവെച്ചുമുഖ്യന്മാരല്ലൊതാനം
 കായ്സംബ്രവുമവരാലല്ലൊനിനക്കേറും
 ശൗതൃവുമവരോളം മറ്റൊക്കുമില്ലതല്ലോ.
 വീര്യപുരുഷന്മാരാംഭീമപാർത്ഥന്മാരെയും
 ധൈര്യേണപരിത്യജിച്ചതോന്നുനിനച്ചുനീ
 മാദ്രേയൻജീവിഷേണതെന്നെന്നോടപേക്ഷിച്ചു-
 തോൽത്തിൻമൂലംനേരേചൊല്ലണംതുപോത്തമ
 ധർമ്മരാജാക്കുതികേട്ടധർമ്മരാജാവുചൊന്നാൻ
 ധർമ്മസൂക്ഷ്മത്തെവിചാരിച്ചപ്പോളതുതോന്നി
 അംബമാരിരുവക്കും പിണ്ഡാദികർമ്മംചെയ്വാൻ
 കർമ്മബന്ധങ്ങളുവിചാരിച്ചപ്പോളൊത്തതോന്നി
 ഞാനുണ്ടുകുന്തിദേവിപെറ്റതിൽമാദ്രിയുടെ
 സുന്ദമുത്തവനല്ലൊനകലനതുമുഖം
 മാദ്രിക്കകർമ്മബന്ധംനകലനേറുമെന്ന-
 തോതുതുഞ്ചാൻനകലനെപ്രാത്ഥിച്ചു മറ്റൊന്നല്ല.
 ധർമ്മരാജാവു താനും ധർമ്മനന്ദനന്റെ
 ധർമ്മതല്പരപാകങ്ങളൊറവുപ്രസാദിച്ചു.

ശ്രീമാഹാഭാരതം

ആരണ്യപർവ്വം

ഏഴാമകം

— (൦) —

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി

2023

